

Wiadomości KSN *Solidarność*

Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
Nr 7-8(256-257) lipiec – sierpień 2017 r.

*Pyszny wikt,
porywająca
muzyka,
dalekie rejsy*

Heeej wakacje !!!

SPIS TREŚCI

Likwidacja sezonu ogórkowego – Janusz Sobieszkański.

Działania KSN NSZZ „Solidarność”:

- Komunikat z posiedzenia Prezydium KSN NSZZ „S” z dn. 1.07.2017 r.
- Stanowisko Prezydium KSN NSZZ „S” z dn. 1.07.17 r.
- Apel ZNP i KSN z dn. 23.06.2017 r.
- Pismo do Wicepremiera J. Gowina MNiSzW z 24.07.17
- Komunikaty po spotkaniach w MNiSW, w dniu 27 lipca i w dniu 5 lipca br.
- Komunikat strony związkowej po spotkaniu 10.07.2017 r. z KRASP i Fundacją Rektorów Polskich.

Koncepcja partnerów społecznych – Bogusław Dołęga

Stanowisko 21/5/2017 Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Katowicach.

Stanowisko przedstawicieli KZ ws. prac nad projektem Ustawy o szkolnictwie wyższym:

- przedstawicieli uczelni Krakowa,
- przedstawicieli Uniwersytetu A. Mickiewicza w Poznaniu.
- Regionalnej Sekcji Nauki z Wrocławia.
- Przedstawicieli uczelni warszawskich.
- Regionalna Sekcja Nauki „Ziemia Łódzka”.

Ze strony internetowej KK – pismo Piotra Duda, przewodniczącego KK do J. Junckera, przewod. KE.

OdkZ: od P. Bojko, Śląski U.M., od A.Perzyńskiego przewod. KZ JUNG w Puławach.

Wybrane wydarzenia.

Likwidacja sezonów ogórkowych

Foto.: <https://pl.wikipedia.org/wiki/>

W KSN wiedzieliśmy, że w okresie wakacji zwykle dużo się dzieje w sprawach nauki i szkolnictwa wyższego. Nie zawsze uzewnętrzniało się to oficjalnie, ale zawsze jest to dobry czas do przygotowania nowych pomysłów w zaciszu ministerialnych gabinetów, a także w wielu innych gabinetach. To wymagało od związkowców zachowania w tym okresie pewnej gotowości do reagowania. Nie jest to proste, bo to czas urlopów, szczególnie w szkolnictwie wyższym.

Tak jest i w tym roku. Początek lipca to jeszcze wydarzenia kończące pracowite miesiące. Prezydium KSN, konferencja uzgodnieniowa dotycząca projektu ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym, spotkanie w MNiSzW z sekretarzem stanu prof. A Bobko, spotkanie z kierownictwami KRASP i Fundacji Rektorów Polskich. Informacje o tych spotkaniach zostały zamieszczone na dalszych stronach „Wiadomości KSN”. Wspomnę tylko, że rozmowy z KRASP mogły przynieść ważne ustalenia poprzedzające zasadniczą batalię o kształt ustawy o szkolnictwie wyższym. Tak się nie stało.

Wymienić też trzeba prace Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego Województwa Śląskiego. Rada na swym posiedzeniu w dniu 10 lipca przyjęła stanowisko w sprawie powołania Narodowego Instytutu Technologicznego. W tych pracach znaczącą rolę odegrali nasi koledzy z Regionalnej Sekcji Nauki Regionu Śląsko-Dąbrowskiego.

Usilne prace w gabinetach trwają. Nie może być inaczej, bo we wrześniu zaplanowana jest formalna odsłona projektu nowej ustawy: Ustawa 2.0. Mamy też, już teraz, nowe, oficjalne, ważne dokumenty. Na początku sierpnia opublikowano zmienioną wersję projektu ustawy o super instytucie badawczym. Zamiast Narodowego Instytutu Technologicznego ma być Sieć Badawcza: Łukasiewicz. Dobrze, że zmieniono tę nazwę. Chociażby ze względu na znaczenie słowa *nit* w języku angielskim. (Zwracał na to uwagę K. A. Siciński.) Wprowadzenie w nazwie słowa *sieć* sugeruje nową filozofię funkcjonowania tego nowego organizmu. Na szczęście zmieniono nie tylko nazwę. Zrezygnowano z pozbawiania instytutów wchodzących w skład „Sieci” osobowości prawnej. Są to zmiany uwzględniające krytyczne uwagi zgłaszane przez wiele ośrodków związanych z instytutami badawczymi, w tym przez Radę Główną Instytutów Badawczych i KSN. Pełniejsza ocena nowego projektu będzie możliwa po starannym zapoznaniu się ze zmienionymi propozycjami. Równocześnie z projektem o Sieci przesłano projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej. Na przedstawienie opinii o projekcie o „Sieci” Komisja Krajowa ma czas do 28 sierpnia. KSN ma odpowiednio jeszcze mniej czasu. To trudny sprawdzian wakacyjny.

Jeżeli chodzi o naukę i szkolnictwo wyższe jest to typowy okres wakacyjny. Reszta nietypowa, przynajmniej w porównaniu z tym co było kiedyś. Lipiec i sierpień to był okres ogórkowy. Dziennikarze mieli problem o czym tu pisać. To chyba zamierzchła przeszłość. Czy na stałe – zobaczymy. Na pewno w Polsce na najbliższe lata sezon ogórkowy trzeba odwołać. Na świecie też się dużo dzieje. Po części zanik okresu ogórkowego jest spowodowany nowymi możliwościami błyskawicznego przekazywania informacji. Ale nie tylko. Po prostu dużo się dzieje. Szczególnie w Polsce.

Oto kilka przykładów. Pierwszy Wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej Franc Timermans oczekuje od władz Polski rozwiązania w ciągu miesiąca wszelkich problemów związanych z reformą **sądownictwa**. Zapowiedział też, że jeżeli choć jeden sędzia zostanie przeniesiony w stan spoczynku, to Unia Europejska rozpocznie postępowanie w sprawie uruchomienia art. 7 Traktatu UE. (Szereg

rozwiązań przyjętych w nowych ustawach o sądownictwie jest wzorowanych na rozwiązaniach stosowanych w krajach zachodnioeuropejskich. Jednak niektórzy politycy europejscy w swoich wypowiedziach wskazują, że Polska nie może stosować takich samych norm jak np. w Niemczech, ponieważ jest krajem na innym poziomie rozwoju.)

Przywódcy Komisji Europejskiej są bardzo aktywni wobec Polski. Oto inny przykład „Polska, Węgry i Czechy nie przyjęły od ponad roku uchodźców w ramach programu relokacji; nie mamy innego wyboru, jak rozpoczęcie procedury o naruszenia prawa unijnego wobec tych krajów – poinformował w środę szef Komisji Europejskiej Jean-Claude Juncker. Polska ma miesiąc na odpowiedź w sprawie relokacji uchodźców – przekazał rzecznik KE.” (<http://fakty.interia.pl>) Europa ma rzeczywiście niespotykany dotąd problem. Nawet brakowało odpowiedniego słowa charakteryzującego trafnie masowy napływ przybyszów z Azji i Afryki. **Nachodźcy**, to słowo po raz pierwszy przeczytałem w liście śp. filozofa Bogusława Wolniewicza do swojego młodszego kolegi. Rzeczywiście, nie są to typowi uchodźcy, przynajmniej w większości. (Ocena się, że z Syrii pochodzi około 5% łącznej liczby osób napływających do Europy.) Nie są to też typowi najeźdźcy, gdyż nie wkraczają zbrojnie. Nachodzą.

Rozpoczęcie procedury o naruszenie prawa unijnego wobec tych krajów.... Kowal zawinił, cygana chcą powiesić.

Prezydent RP Andrzej Duda podpisał ustawę o ustroju sądów powszechnych, natomiast zawetował dwie ustawy z pośród trzech ustaw reformujących sądownictwo. Odmówił także podpisania nominacji generalskich przedłożonych przez Ministra Obrony Narodowej. Niewątpliwie rząd znalazł się w trudnej sytuacji. Reforma sądownictwa atakowana jest przez opozycję organizującą manifestacje przed Sejmem. Naciska Komisja Europejska, a teraz prezydent. We wrześniu pod Sejmem znowu będą gorące dni.

Komisja do ponownego zbadania przyczyn katastrofy smoleńskiej ogłosiła komunikat, w którym informuje, że do destrukcji lewego skrzydła samolotu doszło przed brzozą stojąca na działce Bodina. Przemawiają za tym fragmenty skrzydła znalezione kilkadziesiąt metrów przed brzozą i analiza zdjęć fragmentów urwanej końcówki skrzydła. Rodzi się pytanie co mogło być powodem takiej destrukcji. Miejscowa detonacja ładunku wybuchowego? Jeżeli tak, to rodzą się następne pytania.

Inny wątek związany jest z wynikami sekcji zwłok ofiar katastrofy. Stwierdzono wiele błędów w identyfikacji szczątków ciał i rażący brak szacunku dla zmarłych. Rodziny ofiar twierdzą, że był zakaz otwierania trumien w Polsce. Donald Tusk i wielu oficjeli z PO twierdzi, że nie było takiego zakazu i, że rodziny ofiar nie domagały się ekshumacji. Przy całym szacunku dla rodzin ofiar, istotne jest pytanie dlaczego prokuratura nie zarządziła ekshumacji w 2010 roku.

Cały świat obieży zdjęcie wielkiego banneru wywieszzonego przez kibiców Legii podczas meczu z drużyną z Kazachstanu. Na banerze był obraz oficera niemieckiego przykładającego pistolet do skroni małego chłopca. Poniżej był napis w języku angielskim informujący, że podczas Powstania Warszawskiego Niemcy zabili 160 tys. osób, w tym wiele dzieci.

Politycy PiS podnoszą sprawę wystąpienia do Niemiec o wypłacenie reparacji wojennych. Brak twardych dowodów, że Polska zrezygnowała z tych odszkodowań. Ocena strat poniesionych w wyniku agresji Niemiec na Polskę szacowana jest nawet na ponad 840 mld. USD. Wielu polityków opozycyjnych uważa, że nie należy występować z takimi roszczeniami. Jeżeli Polska nie wystąpi, to kto?

Tak nam tego brakowało. Teraz wkładamy paszport do kieszeni, a nawet bez paszportu. Kupujemy bilet, albo wsiadamy do własnego samochodu i jedziemy w wybrany zakątek Europy. Na przykład do pięknej Barcelony. Właśnie media donoszą

Władze miasta Gdańsk dały zezwolenie dwóm organizacjom na zorganizowanie manifestacji w dniu 31 sierpnia pod bramą Stoczni Gdańskiej. KOD-owi i „Solidarności”. Władze miasta Gdańsk wykazały troskliwość o praworządność, bo KOD pierwszy złożył wniosek !!!

Tym bardziej korzystajmy z wakacji.

Janusz Sobieszkański

DZIAŁANIA KRAJOWEJ SEKCJI NAUKI NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Posiedzenie Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Komunikat z posiedzenia Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Warszawa, 01.07.2017 r.

W posiedzeniu Prezydium wzięło udział 12 członków prezydium oraz członek Komisji Rewizyjnej kol. Barbara Jakubowska.

Prezydium obradowało nad następującymi problemami:

1. **Sprawy algorytmu podziału dotacji podstawowej dydaktycznej w 2017 r.** Zgodnie z postanowieniem Rady KSN zostało wysłane pismo do MNiSW o udostępnienie danych dotyczących kwot dotacji dla poszczególnych uczelni przypadających przed zastosowaniem 5% ograniczeń z podziałem na poszczególne podobszary: studencki, kadrowy, badawczy i wymiany wg obowiązującego algorytmu podziału dotacji podstawowej, w trybie zapytania publicznego. MNiSW pismem z dnia 28.06. br. poinformowało KSN NSZZ „S” o przedłużeniu terminu w jakim będzie udzielona odpowiedź do dnia 14 sierpnia (zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej) z uwagi na złożoność sprawy oraz konieczność analizy wnioskowanych danych.
2. **Sprawy finansowania szkolnictwa wyższego i nauki z budżetu państwa** Zgodnie z informacją przekazaną podczas ostatniego posiedzenia RGNiSzW MNiSW chce połączyć dwa działy finansowania budżetowego: dział 38 – finansowania szkolnictwa wyższego i dział 28 – finansowania nauki. Sprawa ta za przyczyną przewodniczącego KSN została postawiona na posiedzeniu KRASP. Przewodniczący KSN w obu gremiach przedstawiał sprzeciw wobec tego zamiaru. Zdaniem KSN NSZZ „Solidarność” wymagana jest przejrzystość w finansowaniu obu podstawowych działalności uczelni. Przedstawiciele prezydium KRASP pozytywnie odnieśli się do propozycji opracowania wspólnego stanowiska w tej sprawie. W dniu 10.07. – godz. 12.00 – 14.00 odbędzie się spotkanie z prezentacją projektu Działu pt. „Pracownicy”, opracowanego przez Zespół Redakcyjny Komisji ds. Strategicznych Problemów Szkolnictwa Wyższego KRASP. Ustalono skład osobowy na to spotkanie.

3. Prace nad Ustawą 2.0:

- a) Przewodniczący KSN kol. B. Dołęga oraz Kol. M. Kisilowski brali udział w ostatniej konferencji programowej w ramach Narodowego Kongresu Nauki pt.: „Ustrój i zarządzanie w szkolnictwie wyższym”, która odbyła się 19–20 czerwca w Uniwersytecie Warszawskim. Przewodniczący KSN kol. B. Dołęga brał udział w panelu „Polityka kadrowa i finansowa uczelni” (główne tezy wypowiedzi przedstawia zał.1).
- b) 23 czerwca 2017 roku, w budynku ZNP w Warszawie, odbyła się konferencja poświęcona sprawom przygotowywanej reformy szkolnictwa wyższego i nauki organizowana przez Radę Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP „SZKOLNICTWO WYŻSZE I NAUKA. KONCEPCJE PARTNERÓW SPOŁECZNYCH”. W konferencji uczestniczyli oprócz przedstawicieli ZNP przedstawiciele Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” oraz Forum Związków Zawodowych. Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność” Bogusław Dołęga przedstawił prezentację (w załączeniu – zał. 2) dotyczącą tematyki poruszanej podczas konferencji. Oprócz przedstawicieli związków zawodowych w konferencji uczestniczyli Pani Dyrektor Ewa Trojanowska z Departamentu Szkolnictwa Wyższego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (przedstawiła obecny stan prac nad ustawą w kwestiach pracowniczych – np.: decyzję ministerstwa co do przeniesienia do statutów uczelni wymiaru pensum dydaktycznego oraz wykazu stanowisk nauczycieli akademickich), Przewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Rektor Politechniki Warszawskiej prof. Jan Szmidt, który zwrócił uwagę, że uczelnia to bardzo skomplikowany organizm, często największy zakład pracy w regionie i każda zmiana w jego funkcjonowaniu musi uwzględniać różne opinie, Rektor Uniwersytetu Warszawskiego prof. Marcin Pałys, który poparł szereg koncepcji zawartych w stanowisku związków zawodowych, Kol. Marek Kisilowski, który jest równocześnie członkiem Narodowej Rady Rozwoju przy Prezydencie RP stwierdził, że w NRR sprawa tej ustawy jest śledzona z dużym zainteresowaniem, ale i z zaniepokojeniem nad kierunkami zmian. Przed konferencją prasową ZNP i KSN nastąpiło podpisanie, w obecności mediów, wspólnego „Apelu w sprawie zagwarantowania warunków do zrównoważonego rozwoju polskiej nauki i szkolnictwa wyższego”, który został wysłany do najwyższych przedstawicieli Rządu, Sejmu i Senatu.
- c) 5 lipca odbędzie się posiedzenie Sejmowej Komisji ds. Edukacji, Nauki i Młodzieży podczas, której Minister przedstawi informację podsumowującą środowiskową debatę o najważniejszych wyzwaniach nauki i szkolnictwa wyższego dyskutowanych podczas konferencji programowych Narodowego Kongresu Nauki. W posiedzeniu SKENiM udział wezmą kol. W. Pillich, kol. M. Kisilowski oraz kol. T. Kulik.
- d) Również 5 lipca odbędzie się kolejne spotkanie związków zawodowych z min. A. Bobko poświęconego sprawom pracowniczym. W nawiązaniu do tego spotkania oraz ostatnich wypowiedzi przedstawicieli ministerstwa prezydium przyjęło „Stanowisko w sprawie zagadnień regulacji nowych przepisów o szkolnictwie wyższym

przygotowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego”.

W spotkaniu udział wezmą: Kol. B. Dołęga, kol. W. Pillich, kol. M. Kisilowski i kol. M. Sawicki.

4. Projekt ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym (NIT):

- a) odbyło się spotkanie KSN i RGIB w Kancelarii Rady Ministrów z min. Kowalczykiem, b) Odbyło się spotkanie przedstawicieli KSN z min P. Dardzińskim – ma powstać wspólny komunikat. Po spotkaniu KSN przekazała list z postulatami zmian w projekcie ustawy o NIT (uszczerbowienie poprzedniego stanowiska).
- b) 4 lipca br. ma odbyć się konferencja uzgodnieniowa w celu omówienia uwag zgłoszonych do projektu ustawy o NIT. KSN będzie reprezentowana przez dwóch przedstawicieli (J. Dudek, K. A. Siciński), ale czynione są starania aby zwiększyć reprezentację KSN do 3 osób (kol. Nowakowski).

Sporządzili: M. Sapor, B. Dołęga, W. Pillich, M. Sawicki

Stanowisko Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie zagadnień regulacji nowych przepisów o szkolnictwie wyższym przygotowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Warszawa, dnia 01 lipca 2017 r.

Mając na względzie rozwijającą się dyskusję dotyczącą nowej ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym, a w szczególności odnosząc się do regulacji spraw pracowniczych Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” stwierdza:

- wymiar pensum dydaktycznego powinna jak dotychczas określać ustawa. Zapewnia to warunki dla porównywalnej i rzetelnej oceny pracowników oraz jednostek organizacyjnych, zapobiega nadmiernym obciążeniom dydaktycznym pracowników, w tym znaczeniu jest zgodne z Europejską Kartą Naukowca i Kodeksem postępowania przy zatrudnianiu pracowników naukowych,
- należy bezwzględnie przypisać podstawowe prawa i obowiązki nauczycieli akademickich pracujących na poszczególnych stanowiskach z odstępniem od wymagań uzależniających dalsze zatrudnienie od uzyskania uprawnień habilitacyjnych,
- nauczycielom akademickim zatrudnionym w podstawowym miejscu pracy należy umożliwić stabilizację zawodową i ekonomiczną poprzez wprowadzenie zapisów ustawowych, gwarantujących zatrudnienie na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy,
- jednoetatowość nauczycieli finansowanych ze środków publicznych powinna być normą z rozważeniem zapisów umożliwiających oddelegowanie przez pracodawcę do innego podmiotu,
- należy respektować uprawnienia reprezentatywnych związków zawodowych do uzgadniania spraw płacowych pracowników oraz innych praw i obowiązków pracowniczych. Istnienie w tym sektorze organów kolegialnych nie zmienia ustawowych praw związków zawodowych,
- należy wprowadzić ustawowe zagwarantowanie możliwości **zawierania ponadzakładowych układów zbiorowych pracy w szkolnictwie wyższym**, pomiędzy reprezentatywnymi związkami zawodowymi, a właściwym ministrem.

Sekretarz Rady Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
Marek Sawicki

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
Bogusław Dołęga

Warszawa, 23.06.2017 r

**Apel
w sprawie zagwarantowania warunków do zrównoważonego rozwoju
polskiej nauki i szkolnictwa wyższego**

Krytycznie oceniając wieloletnie zaniedbania Państwa Polskiego w dziedzinie nauki i szkolnictwa wyższego, pomimo deklarowanych intencji i podejmowanych w ostatnim okresie działań przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, z niepokojem stwierdzamy występowanie problemów groźących zapaścią cywilizacyjną w sektorach nauki i szkolnictwa wyższego.

Nauka i szkolnictwo wyższe, stanowiące najbardziej prorozwojowe we współczesnym świecie dziedziny życia społeczno-gospodarczego, nie były beneficjentami transformacji ustrojowej i głębokich przeobrażeń gospodarczych w Polsce po roku 1989. Pomimo wielokrotnego wzrostu wskaźnika skolaryzacji brutto w szkolnictwie wyższym do poziomu 48,7% w roku 2016 nie nastąpił adekwatny wzrost kadry akademickiej i nakładów finansowych. Poczynając od 2005 roku wydatki budżetowe (bez środków z UE) w relacji do PKB zmalały z 0,99% do wartości 0,83% w roku 2016, pomimo zaangażowania w latach 2013-2015 niemal 3 mld zł na poprawę wynagrodzeń pracowników publicznych szkół wyższych.

Finansowanie nauki od wielu lat cechuje stagnacja (0,35% z budżetu państwa łącznie ze środkami z UE w 2016 roku), podczas gdy zgodnie z deklaracjami kolejnych rządów oraz zobowiązaniami międzynarodowymi wydatki na ten cel winny stanowić co najmniej 2% PKB. Efektem takiej polityki jest spadek liczby młodych pracowników nauki, spadek aktywności naukowej, badawczej oraz innowacyjnej, a także wyniszczenie instytutów badawczych, publicznych szkół wyższych w mniejszych miastach, czy instytutów Polskiej Akademii Nauk. Sytuację pogarsza nieefektywny, archaiczny model kariery naukowej i awansu zawodowego oraz niskie uposażenia młodych badaczy w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. W rezultacie uczeni – szczególnie młodzi – odchodzą z uczelni, czy instytucji naukowych, albo wyjeżdżają z Polski. Także utalentowani absolwenci uczelni zamiast rozpocząć karierę naukową w Polsce wolą wyjechać z kraju lub podjąć pracę w biznesie. Prowadzi to do pogłębiającej się luki pokoleniowej.

Postulujemy istotne i długofalowe zwiększenie finansowania budżetowego badań naukowych o 0,1% PKB rocznie, by osiągnąć 1% PKB w roku 2025. Drugie tyle powinno przyjść ze źródeł pozabudżetowych. Oznacza to konieczność wzrostu nakładów z budżetu na badania o 2 mld zł już w 2018 roku. Konieczne jest także zwiększenie nakładów na szkolnictwo wyższe, odpowiednio do realizowanych zadań edukacyjnych, w relacji do wielkości PKB. Jest to naszym zdaniem niezbędny warunek prawidłowej realizacji przygotowywanej obecnie ustawy 2.0 Prawo o szkolnictwie wyższym.

Proponowane w niej utworzenie uczelni badawczych, może być sfinansowane tylko poprzez skokowy wzrost nakładów na naukę. Utrzymywanie dotychczasowego poziomu finansowania i wprowadzonych zmian zasad algorytmu podziału dotacji podstawowej dla uczelni (na kształcenie), prowadzą do wyniszczenia publicznych uczelni w wielu mniejszych ośrodkach, **co jest prostą drogą do stworzenia Polski B, na dużym obszarze kraju i zmuszenia młodego pokolenia Polaków do kształcenia się w prywatnych szkołach wyższych, bądź emigracji.**

Aby temu przeciwdziałać, niezbędne jest **zwiększenie odrębnych strumieni finansowania szkolnictwa wyższego i nauki, którym powinna towarzyszyć ich właściwa dystrybucja**, zapewniająca zarówno osiągnięcie założonych celów pro jakościowych, jak i stabilne funkcjonowanie publicznych szkół wyższych oraz instytutów badawczych z uwzględnieniem zrównoważonego rozwoju tego sektora w wymiarze regionalnym. Jest to niezbędne dla realizacji Planu na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, a dotyczy dwóch elementów systemu finansowania: algorytmu podziału dotacji podstawowej dla uczelni publicznych oraz poziomu dotacji statutowej dla jednostek naukowych (uczelni, instytutów PAN i badawczych).

System finansowania nauki oparty na grantach jest przyczyną występowania problemów z utrzymaniem zespołów badawczych zarówno w uczelniach jak i w instytutach, zwłaszcza w mniejszych ośrodkach regionalnych. **Konieczne jest zatem - oprócz środków przydzielanych w postępowaniu konkursowym - utrzymanie wydzielonych funduszy na badania statutowe.**

Niezbędnym elementem budowania kapitału społecznego w obszarze nauki i edukacji jest znaczące podniesienie prestiżu nauczyciela akademickiego i naukowca. Tylko takie działanie umożliwi pozyskanie młodych najzdolniejszych absolwentów, którzy w pełni zaangażują się w proces kształcenia następnych pokoleń i badania naukowe. Warunkiem rozwoju kapitału ludzkiego polskiej nauki i szkolnictwa wyższego jest stabilność zatrudnienia, godziwe wynagrodzenie, stabilne, jasne i powszechne zasady oceny okresowej, wsparcie rozwoju zawodowego oraz partycypacja w zarządzaniu uczelnią, bądź instytutem naukowym.

W kwestii wynagrodzeń rekomendujemy powrót do przyjętej w 2001 roku koncepcji ładu płacowego w szkolnictwie wyższym poprzez wprowadzenie zapisów ustawowych gwarantujących w uczelniach publicznych poziom średnich płac w grupach profesorów, adiunktów, asystentów i pracowników niebędących nauczycielami akademickimi w relacji odpowiednio 3:2:1:1,2 w stosunku do średniego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Kotwicą dla tak zdefiniowanego ładu płacowego oraz odpowiedzialnego i efektywnego wydatkowania środków budżetowych powinien być ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla pracowników uczelni publicznych, wynegocjowany przez rząd i stronę związkową w duchu dialogu społecznego. Postulujemy jednoetatowość nauczycieli akademickich i przyjęcie zasady finansowania ze środków publicznych wyłącznie nauczycieli akademickich zatrudnionych w podstawowym miejscu pracy.

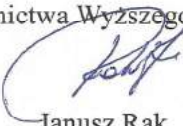
W nowej ustawie 2.0 konieczne jest skrócenie formalnej drogi awansu zawodowego nauczycieli akademickich poprzez **traktowanie stopnia naukowego doktora, zgodnie z rekomendacjami Europejskiej Karty Naukowca, jako podstawowego w karierze naukowej. Proces ten powinien być skojarzony ze zniesieniem przymusu habilitacyjnego**, a zróżnicowane ścieżki awansu powinny opierać się na rzetelnej ocenie okresowej dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego. Osobom zatrudnionym w podstawowym miejscu pracy należy umożliwić stabilizację zawodową i ekonomiczną poprzez wprowadzenie zapisów ustawowych, gwarantujących zatrudnienie na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy.

Uważamy, że nie stać nas dłużej na oszczędzanie na szkolnictwie wyższym i nauce. Nadszedł czas na dokonanie odważnych zmian systemowych, zwiększenia nakładów finansowych oraz wsparcia i ochrony potencjału materialnego i ludzkiego ze strony naczelnych i centralnych organów Państwa Polskiego. Wyrwanie Polski z pułapki średniego wzrostu poprzez realizację Planu na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, nie będzie możliwe bez zaangażowania w ten proces polskiej nauki oraz stworzenia dla młodego pokolenia polskich badaczy takich warunków, aby chcieli oni i mogli realizować swoje kariery i aspiracje życiowe w Polsce, a nie poza granicami naszego kraju. Badania naukowe i edukacja są najlepszą i najbardziej opłacalną inwestycją w przyszłość narodu, w materialny, kulturowy i cywilizacyjny rozwój Polski.

Przewodniczący
KSN NSZZ „Solidarność”

Bogusław Dołęga

Prezes
Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP

Janusz Rak

**Szanowny Pan
Wicepremier Jarosław Gowin
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego**

Szanowny Panie Premierze,

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” z uwagą śledzi przebieg wydarzeń dotyczących zmian w nauce i szkolnictwie wyższym oraz stara się aktywnie uczestniczyć w tym procesie. Pojawiają się różne pomysły oraz głosy w dyskusji na temat reformy, jednak te płynące z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego są dla nas najistotniejszymi. Ubolewamy, że będzie to dopiero drugie nasze bezpośrednie spotkanie z Panem Ministrem. Dotychczasowe spotkania KSN NSZZ „Solidarność” z ministrami resortu przez Pana zarządzanego doprowadziły do pewnych uzgodnień, które uważamy, że są przez Pana aprobowane. Ponieważ zaplanowany przez Pana czas na nasze spotkanie jest bardzo krótki, to chcemy uniknąć ich powtórnego omawiania. Zaliczymy do nich m.in.: odstąpienie od pomysłu odbierania osobowości prawnej instytutom badawczym, które mają tworzyć przyszły NIT, czy usunięcie propozycji wprowadzania uprawnień równoważnych dr hab. za osiągnięcia wdrożeniowe.

Mamy nadzieję, że zrealizowana zostanie deklaracja Pana prof. A. Bobko przepisania do nowej ustawy większości dotychczasowych spraw/uregulowań pracowniczych, wraz z górną granicą pensum dla poszczególnych stanowisk, na których zatrudniani będą nauczyciele akademicki, oraz umowy na czas nieokreślony jako podstawowej formy zatrudnienia nauczyciela akademickiego, a także inne tematy omawiane podczas spotkania 5 lipca bieżącego roku¹ z przedstawicielami Związków Zawodowych. Wiele z pośród naszych postulatów jest Panu zapewne dobrze znanych (np. przekazanych w stanowiskach Rady², Prezydium³ KSN, czy wspólnym apelu z ZNP⁴).

Biorąc jednak pod uwagę niektóre z już realizowanych przez Państwa działań, jak np. zmiany algorytmu podziału środków budżetowych, tzw. dotacji dydaktycznej, czy zmiany lub projekty ustaw dotyczących instytutów badawczych (np. I i II nowelizacja ustawy o IB, czy projekt ustawy o NIT) uważamy, że podczas planowanego na dzień 27 lipca spotkania powinniśmy dokonać wymiany poglądów dotyczących:

- spójności i jednolitości systemów nauki i szkolnictwa wyższego – sprzeciwiamy się tworzeniu enklaw (np. szkół wyższych, które nie będą musiały prowadzić działalności twórczej (badań naukowych, działalności artystycznej, itd.), czy też innych jednostek naukowych (np. instytutów badawczych) ustawowo wykluczonych z działań naukowych (nauka, to nie tylko nauki podstawowe, czy uprawnienia do nadawania stopni naukowych);
- systemowego powiązania/wzrostu wysokości finansowania nauki i szkolnictwa wyższego z PKB;
- pozostawienia dwóch rozdzielonych na poziomie budżetu Państwa źródeł finansowania: nauki i szkolnictwa wyższego; ☒ podtrzymania dotychczasowych decyzji niefinansowania w żadnej postaci z budżetu Państwa kształcenia w wyższych szkołach niepublicznych;
- sprawy umożliwienia zawierania PUZP;
- możliwości zmian w ścieżkach kariery akademickiej – rezygnacja z habilitacji, awans poprzez ocenę dorobku;
- dopuszczenia możliwości różnych trybów kształcenia (jednolite, jednolite z możliwością wcześniejszego ukończenia na poziomie studiów pierwszego stopnia, itd.);
- autonomii uczelni – uczelnia, a otoczenie zewnętrzne (ministerstwo, krajowe i lokalne podmioty zewnętrzne), struktura wewnętrzna uczelni (jednostka podstawowa, uprawnienia do nadawania

- stopni i tytułów), organy jednoosobowe, a kolegialne (wybór, uprawnienia), uprawnienia ZZ;
- krajowych ciał przedstawicielskich (CK, PKA, RGNiSzW – rola, wybieralność).

Z wyrazami szacunku

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Bogusław Dołęga

Załącznik:

1. Notatka ze spotkania w MNiSzW w dniu 05 lipca 2017 roku.
2. Stanowiska nr 8 i 10 Rady KSN NSZZ „Solidarność” z dnia 03 czerwca 2017 roku
3. Stanowisko Prezydium KSN z dnia 01 lipca 2017 roku
4. Apel KSN NSZZ „Solidarność” oraz RGSzW ZNP z dnia 23 czerwca 2017 roku.

Informacja ze spotkania przedstawicieli Prezydium Rady KSN NSZZ „Solidarność” z wicepremierem – ministrem nauki i szkolnictwa wyższego Jarosławem Gowinem

Spotkanie odbyło się dnia 27 lipca br. w siedzibie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Ze strony ministerstwa oprócz wicepremiera Jarosława Gowina, obecny był dyrektor Biura Ministra Piotr Müller oraz dyrektor Departamentu Szkolnictwa Wyższego Marcin Czaja.

Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność” reprezentowali: Bogusław Dołęga – przewodniczący, Jerzy Dudek, Wojciech Pillich, Maria Sapor – wiceprzewodniczący, Marek Kisilowski – przewodniczący Komisji ds. Komunikacji i Rozwoju Związku.

W spotkaniu uczestniczyła również Pani Poseł Ewa Tomaszewska.

Przed spotkaniem KSN NSZZ „Solidarność” wystosowała do ministra list (w załączeniu) określający, które problemy będące przedmiotem nowej ustawy są już uzgodnione z podsekretarzem Stanu prof. A. Bobko, a które wymagają dalszej dyskusji. W trakcie spotkania wymieniono poglądy dotyczące następujących problemów:

- 1) spójność i jednolitość systemów nauki i szkolnictwa wyższego – w toku dyskusji uzyskano zgodność poglądów co do zasady, ale z zastrzeżeniem, że sprawa wymaga konsultacji w sprawie instytutów badawczych oraz instytutów PAN;
- 2) systemowe powiązanie/wzrost finansowania nauki i szkolnictwa wyższego z PKB – Wicepremier J. Gowin potwierdził, że w 2018 roku będzie wzrost nakładów na naukę o 1 mld zł, ale uzyskanie wzrostu na szkolnictwo wyższe o około 250 mln zł będzie trudne. J. Gowin zaproponował zorganizowanie we wrześniu br. konferencji prasowej, na której powinna zostać wskazana konieczność przeznaczenia większych środków finansowych na szkolnictwo wyższe i naukę w stosunku do PKB. Kol. M. Kisilowski wskazał na pilną potrzebę znalezienia innych źródeł finansowania zarówno szkolnictwa wyższego jak i nauki (np. odpis innowacyjny) i potrzebę dalszych działań w kierunku zapisania w ustawie budżetowej systematycznego wzrostu nakładów finansowanych na naukę i szkolnictwo wyższe;
- 3) pozostawienie dwóch rozdzielonych na poziomie budżetu państwa źródeł finansowania nauki i szkolnictwa wyższego – Minister optuje za połączeniem tych dwóch strumieni, pod warunkiem, że najpierw zostanie przyjęty kilkuletni plan wzrostu nakładów na naukę. Pan Premier złożył deklarację powrotu do tej sprawy z przedstawieniem konkretnych rozwiązań, które usuną przedstawione wątpliwości strony związkowej;
- 4) podtrzymanie dotychczasowej decyzji o niefinansowaniu w żadnej postaci z budżetu Państwa kształcenia w wyższych szkołach niepublicznych – Minister potwierdził zgodność w tej sprawie;
- 5) sprawy umożliwienia zawierania PUZP – w tej kwestii jest zdecydowana rozbieżność stanowisk, ze strony Ministerstwa nie ma zgody na przywrócenie przepisów dotyczących zawarcia PUZP – w projektowanej nowej ustawie będzie zawarte zalecenie zawierania Regulaminów wynagradzania lub Uczelnianego układu zbiorowego pracy;
- 6) możliwości zmian w ścieżkach kariery akademickiej – rezygnacja z habilitacji, awans poprzez ocenę dorobku – zdaniem Wicepremiera w nowej ustawie nie będzie ustawowego czasowego okresu obowiązku zdobywania stopni i tytułów, będą dwie ścieżki kariery – naukowo-dydaktyczna i dydaktyczna. Ponadto będzie zniesiony obowiązek zapewnienia minimum kadrowego gdyż

planowany jest system oceny, który ma zapewnić utrzymanie odpowiedniej jakości prowadzonego kształcenia. KSN pozytywnie ustosunkowała się do tej propozycji;

- 7) dopuszczenia możliwości różnych trybów kształcenia (jednolite, jednolite z możliwością wcześniejszego ukończenia na poziomie studiów pierwszego stopnia, itd.) – zdaniem Wicepremiera zdania w ministerstwie są podzielone, gdyż przewiduje się, że większość uczelni będzie chciała wprowadzić studia jednolite pięcioletnie, aby zatrzymać studentów na dłuższy czas. Zdaniem KSN NSZZ „S” prawo decydowania przez uczelnie o różnych trybach kształcenia mogłyby posiadać uczelnie posiadające co najmniej kategorię B+;
- 8) autonomia uczelni – uczelnia, a otoczenie zewnętrzne (ministerstwo, krajowe i lokalne podmioty zewnętrzne), struktura wewnętrzna uczelni (jednostka podstawowa, uprawnienia do nadawania stopni i tytułów), organy jednoosobowe, a kolegialne (wybór, uprawnienia), uprawnienia ZZ – zagadnienia zawarte w tym punkcie wymagają dalszych konsultacji w celu wypracowania ostatecznego poglądu w tych ważnych kwestiach. Obie strony zgodziły się na kontynuowanie dyskusji we wrześniu;
- 9) krajowe ciała przedstawicielskie (CK, PKA, RGNiSzW – rola, wybieralność) – również w tych sprawach strony wyraziły gotowość na dalsze konsultacje.

Strony wyraziły wolę dalszej współpracy.

Przygotowali: M. Sapor, B. Dołęga

Notatka ze spotkania w MNiSzW w dniu 05.07.2017 r.

Obecni: ministerstwo – 5 osób, KSN – 4 osoby, ZNP – 5 osób, przedstawiciel Prezydenta. Wstęp – sekretarz stanu prof. A. Bobko:

- wiceminister potwierdził informację o zwiększeniu nakładów na naukę w przyszłym roku o 1 miliard złotych,
- wiceminister poinformował o konieczności uwzględnienia założeń programu „Zrównoważony Rozwój”, który jest podstawą działania na rzecz regionów – dbałość o tzw. szkoły wyższe regionalne,
- mówiąc o ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym, stwierdził, że wciąż trwają rozmowy o możliwych rozwiązaniach, w założeniach kładziony jest nacisk na zwiększenie autonomii uczelni, szczególnie w kształtowaniu ustroju uczelni (podział na wydziały lub nie itp.),
- sprawy pracownicze uczelni – według wiceministra pewne rzeczy muszą być regulowane ustawowo (np. przez KP), dotychczasowe rozwiązania korzystne dla pracowników powinny zostać przeniesione do nowej ustawy.

Co do zakresu regulacji - powinniśmy uzgodnić, które zapisy, dla jakich grup pracowników należy pozostawić na poziomie ustawy, a co przenieść do statutów. Minister stwierdził, że w zakresie praw pracowniczych powinno być nieco mniej autonomii niż w innych sprawach. W ustawie nie powinno być zbyt wiele stanowisk NA, powinno być określone minimalne wynagrodzenie i maksymalne pensum.

Przedstawiciele związków (KSN, ZNP) obecni na spotkaniu sformułowali swoje uwagi:

- brak informacji o aktualnym stanie prac nad ustawą i podejściu do poszczególnych tematów przez tworzących ustawę,
- nadmierna swoboda doprowadzi do chaosu, zamieszania i dużego zróżnicowania uczelni; są już pierwsze oznaki tych procesów,
- należy dążyć do stabilnego zatrudnienia, wprowadzenia 3 ścieżek kariery, porównywalności zatrudnienia w różnych uczelniach,
- konieczność zapewnienia odpowiedniego prestiżu nauczyciela między innymi poprzez właściwe wynagradzanie i uprawnienia,
- ważne jest właściwe umocowanie związków zawodowych – jest to norma konstytucyjna,
- niezbędne będą konsultacje po przedstawieniu projektu ustawy (IX 2017 NKN) oraz zapewnienie odpowiednio długiego czasu na ich przeprowadzenie.

Dyskusja w sprawie ścieżek kariery: ZZ – powinny być trzy w ustawie, należy zadbać o dowartościowanie ścieżki dydaktycznej w ustawie (np. wyższe stanowiska – docent, prof. dyd.?).

Minister – ma być utrzymana profesura belwederska. ZZ – należy zapewnić możliwość zmiany ścieżki.

Minister: odejście od rotacji, umowy na czas nieokreślony, rozwiązanie umowy na podstawie oceny merytorycznej, ocena nie rzadziej niż co 4 lata – zapis w ustawie.

Związki: ocena powinna być stanowiskowa, a nie biorąca pod uwagę stopnie i tytuły, należy wprowadzić zapis – powtórna ocena najwcześniej proponowany 1 rok.

Minister: odejście od minimum kadrowego przy kierunkach studiów – w to miejsce mechanizmy akredytacyjne, rozważanej jest wprowadzenie stan spoczynku dla prof. tytularnych, autonomia NA, odejście od mianowania. Kontrolna funkcja ministerstwa w sprawie zgodności statutów i uchwał senatu – czas na reakcję ministerstwa ma być nieograniczony.

Związki: wynagrodzenie za stan spoczynku nie powinno obciążać uczelni, powinien być określony sposób naliczania, o sposobie przeprowadzania oceny pracownik powinien być informowany przy zatrudnianiu, o zmianach odpowiednio wcześniej, a sama ocena to umowa między pracodawcą i pracownikiem, pracodawca powinien zapewnić warunki do spełnienia wymagań stawianych przy ocenie.

Minister: zapewnienie o wpisaniu do ustawy praw nabytych, ocena będzie dotyczyła stanowisk, potwierdzenie ustawowego zapisu maksymalnego pensum, odejście od powiązania wynagrodzenia z kwotą bazowa w to miejsce powiązanie z krajowym wynagrodzeniem minimalnym.

Związki: powiązanie wynagrodzenia ze średnią krajową jest lepsze bo bardziej dynamiczne, płaca minimalna może być mało zmienna, konsensus – konieczne odejście od obecnej kwoty bazowej. Propozycja przywrócenia widełek dolnych i górnych.

Sprawa PUZP – pełna rozbieżność. Przy braku PUZP konieczność silnego umocowania związków zawodowych poprzez ustawę.

Sprawa umocowania związków w Radzie Głównej – Minister przyjął uwagę o obecnym dyskryminującym związku zawodowe wyborze Rady – obiecał wprowadzenie odpowiednich zapisów likwidujących wadę.

Minister: utrzymanie zapisów o funduszu świadczeń socjalnych w ustawie i obietnica odpowiedniego zapisu w kolejnych ustawach o budżecie. W ministerstwie ma się odbyć spotkanie z przedstawicielami środowiska bibliotekarzy. Z braku czasu nie poruszono spraw nie nauczycieli.

Notatkę sporządzili: M. Sawicki, B. Dołęga

Szkolnictwo wyższe i nauka w Polsce

Koncepcje partnerów społecznych

Na następnych stronach znajdują się fragmenty (wybrane slajdy) prezentacji obrazujące pogląd Krajowej Sekcji Nauki na kształtowanie Prawa o szkolnictwie wyższym; slajdy zostały zaczerpnięte z opracowania Bogusława Dołęgi z dnia 23 czerwca 2017 r. Red.

POSZUKIWANIE I PRZEKAZYWANIE PRAWDY

Art. 1

1. Szkoły wyższe są **integralną częścią narodowego systemu edukacji i nauki**.
2. Szkoły wyższe pełnią misję **odkrywania i przekazywania prawdy** poprzez prowadzenie badań i kształcenie studentów.
3. Podstawową zasadą działania szkoły wyższej jest wolność nauczania, wolność badań naukowych i wolność twórczości artystycznej.
4. Nauczyciele akademicki, studenci i pracownicy nie będący nauczycielami akademickimi tworzą w szkołach wyższych samorządną społeczność akademicką.

Projekt Ustawy PSzW (KSN) - 2003

USTAWA

z dnia 12 września 1990 r.
o szkolnictwie wyższym

Art. 3.

1. Uczelnie są częścią systemu nauki polskiej i systemu edukacji narodowej.
2. **Podstawowymi zadaniami uczelni są:**
 - 1) kształcenie studentów w zakresie danej gałęzi wiedzy oraz ich przygotowanie do wykonywania określonych zawodów,
 - 2) **prowadzenie badań naukowych lub twórczej pracy artystycznej,**

USTAWA z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych.
(Dz. U. z dnia 13 sierpnia 1997 r.)

Art. 3.

3. Uczelnia zawodowa **może** prowadzić badania oraz wdrażać nowe rozwiązania i innowacje.

USTAWA z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym

Art. 13. 1. Podstawowymi zadaniami uczelni, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, są:

...

3) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych oraz świadczenie usług badawczych;

4) kształcenie i promowanie kadr naukowych;

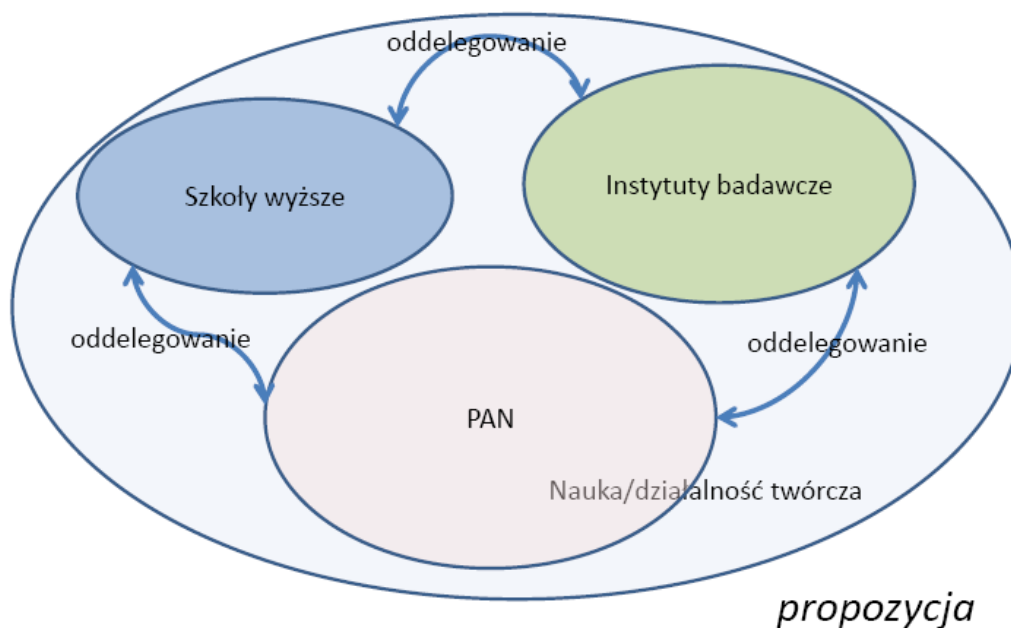
...

2. Uczelnia zawodowa prowadząca wyłącznie studia pierwszego stopnia **nie jest obowiązana** do wykonywania zadań określonych w ust. 1 pkt 3 i 4.

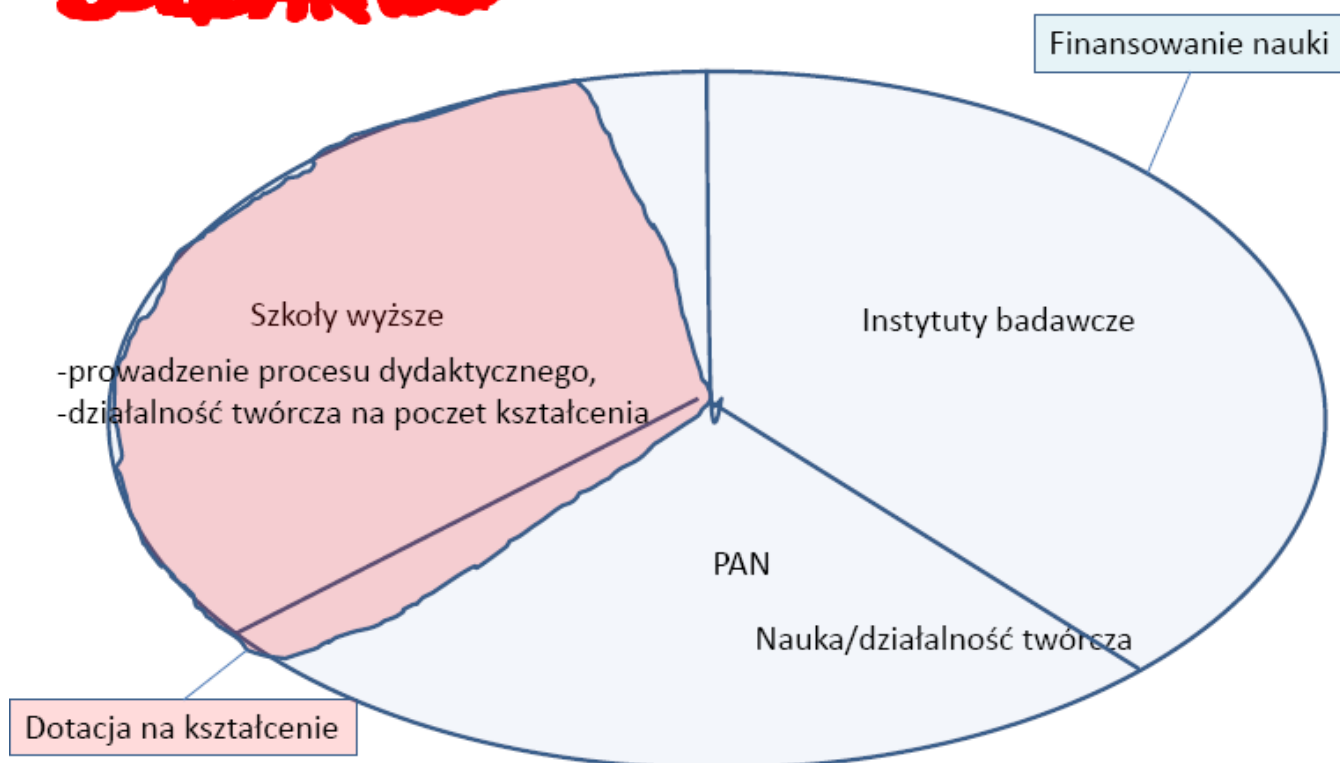
Dlaczego odeszliśmy od

definicji szkoły wyższej pochodzącej od Humboldta:

badania naukowe + kształcenie + inne składniki
zależne od obszaru działania, np. zastosowania.

finanse...

Nie łączyć strumieni finansowania!!! (działy 27 i 38 budżetu)

organy...

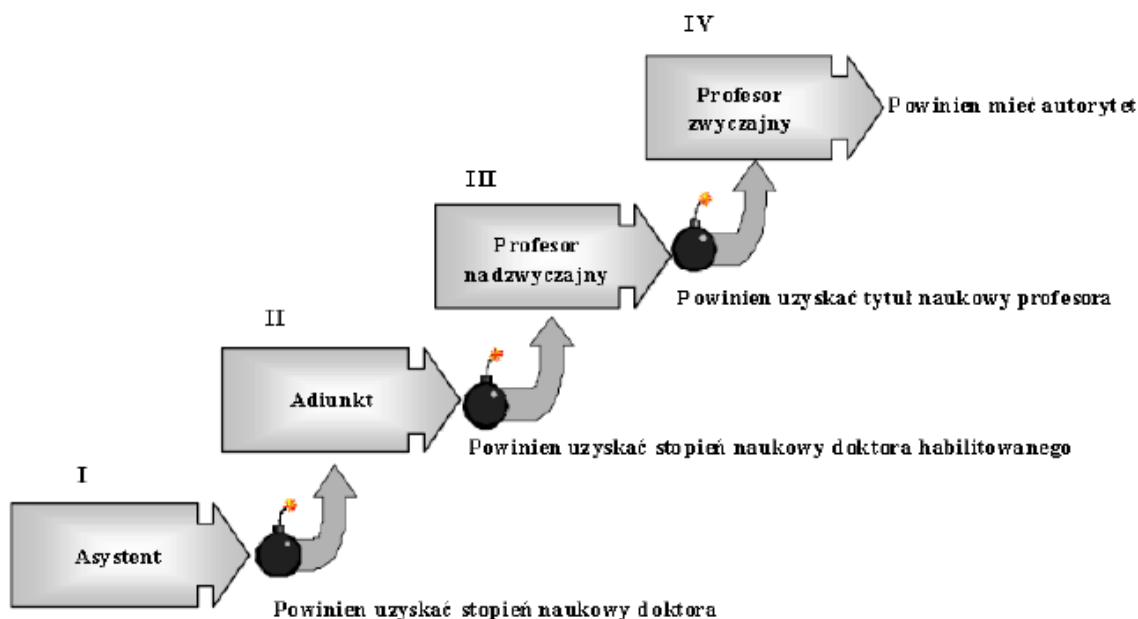
Ustawa jako model uczelni...

+

autonomia w ściśle określonym obszarze
kompetencji

np. patrz. - Ustawa o szkołach akademickich z 13
lipca 1920 roku, art.19 kończy stwierdzenie:

Senat ma prawo przenieść część swoich uprawnień na rektora.

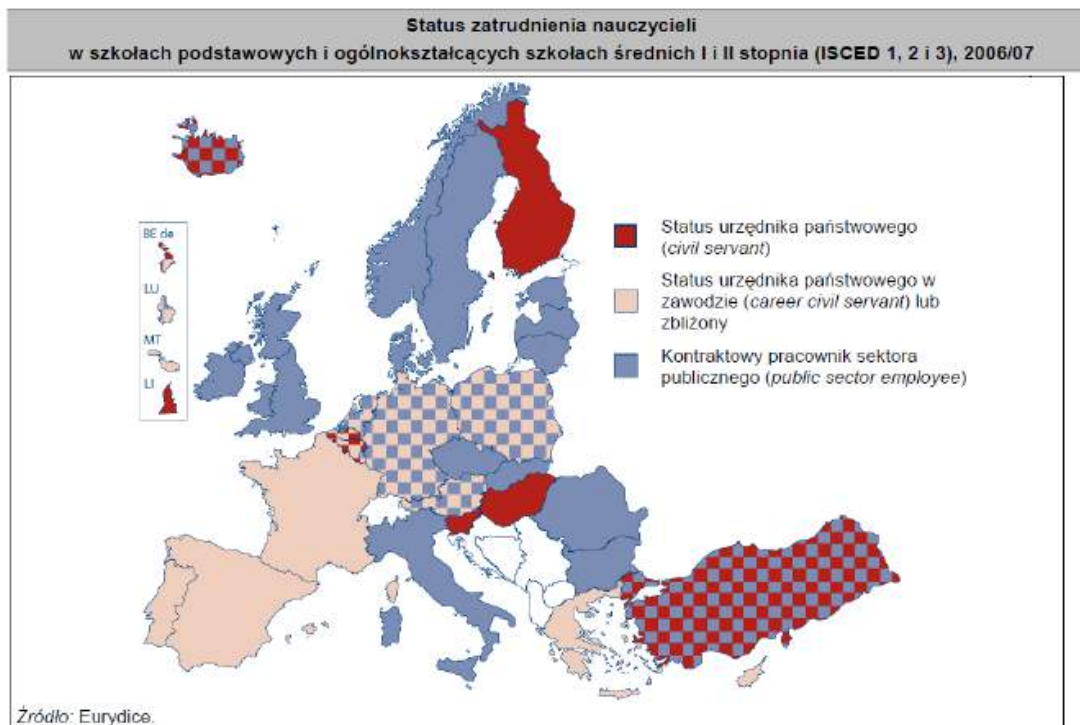
Zgadzamy się z zaleceniami Komisji Europejskiej według których nowe prawo w zakresie szkolnictwa wyższego i nauki powinno zapewnić:

- stabilny system rozwoju kariery na wszystkich jej etapach,
- porównywalne w skali międzynarodowej procedury,
- uznanie wszystkich naukowców za profesjonalistów,
- równe traktowanie wszystkich naukowców,
- elastyczność pracy,
- stabilne warunki zatrudnienia,
- atrakcyjne warunki finansowania i wynagradzania,
- brak nadmiernych obowiązków związanych z nauczaniem, szczególnie na wczesnych etapach kariery,
- uznanie za doświadczonych, naukowców o co najmniej czteroletnim stażu.

Parafrazując Carlosa Moedas'a - Komisarza ds. Badań, Nauki i Innowacji Komisji Europejskiej, jesteśmy przekonani, że będziemy mogli stwierdzić:

„Karta i Kodeks dobrze się sprawdziły przy tworzeniu dużo bardziej atrakcyjnych warunków pracy dla naukowców. Chcemy, by **Polska** pozostała popularnym miejscem kontynuowania kariery przez najbardziej utalentowanych. ... To buduje mocny fundament doskonałości badawczej, z którego będziemy długo odnosić korzyści.”

prestż i powołanie do wykonywania zawodu...

prawa związku i pracownika...

- Zagwarantowania ustawowej możliwości zawierania ponadzakładowych układów zbiorowych pracy w szkolnictwie wyższym, pomiędzy reprezentatywnymi związkami zawodowymi a właściwym ministrem.
- Podstawową formą zatrudnienia nauczycieli akademickich powinno być zatrudnianie na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony lub na podstawie mianowania.
- Nauczycieli akademickich zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, powinny obowiązywać ogólne zasady zatrudnienia, określone w Kodeksie Pracy. Dla tych nauczycieli akademickich, w szczególności młodych pracowników nauki, nie należy tworzyć odrębnych zasad zatrudnienia. Należy zlikwidować rotacyjne okresy zatrudnienia nauczycieli akademickich.
- Rektor mógłby rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy z nauczycielem akademickim w przypadku otrzymania przez nauczyciela akademickiego dwóch kolejnych ocen negatywnych, w odstępie co najmniej jednego roku.

prawa związku i pracownika...

- W ustawie należy ustalić roczny wymiar zajęć dydaktycznych dla poszczególnych kategorii nauczycieli akademickich, np. dla pracowników naukowo-dydaktycznych powinien wynosić od 120 do 210 godzin dydaktycznych.
- Oceny wszystkich nauczycieli akademickich powinny być dokonywane nie częściej niż raz na cztery lata. W jednostkowych przypadkach można ją przeprowadzić na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony, po uzgodnieniu z reprezentatywnymi związkami zawodowymi działającymi w uczelni.

prawa związku i pracownika...

- Poziom wynagrodzenia w szkolnictwie wyższym powinien być odnoszony do aktualnego średniego wynagrodzenia w kraju, a nie do umownej kwoty bazowej, w proporcjach wynagrodzeń: 3 (profesorowie): 2 (adiunkci): 1,00 (asystenci): 1,25 (inni pracownicy).
- Naliczanie ZFŚS powinno następować zgodnie z zapisami ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym w wysokości 6,5% wynagrodzenia wynikającego ze stosunku pracy.
- Odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na jednego byłego pracownika uczelni publicznej będącego emerytem lub rencistą wynosi na dany rok kalendarzowy 10% rocznej sumy najniższej emerytury lub renty z roku poprzedniego, ustalonej zgodnie z Cd. Art. 157.3 Psw

Warszawa, 12 lipca 2017 r.

**Komunikat strony związkowej po spotkaniu 10 lipca 2017 roku
z kierownictwami KRASP i Fundacji Rektorów Polskich**

W dniu 10 lipca 2017 roku na zaproszenie Fundacji Rektorów Polskich przedstawiciele central związkowych: RSzWiN ZNP w osobach dr inż. Janusza Raka i Stanisława Różyckiego oraz KSN NSZZ „Solidarność” reprezentowanego przez: dr inż. Bogusława Dołęgę i dr inż. Marka Kisilowskiego spotkali się z przedstawicielami Fundacji Rektorów Polskich oraz kierownictwem KRASP (prof. Jerzy Woźnicki – przewodniczący Fundacji oraz przewodniczący Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, prof. Jan Szmidt – rektor Politechniki Warszawskiej i Przewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, prof. Marcin Pałys rektor Uniwersytetu Warszawskiego, dr Irina Degtyarowa sekretarz Komisji ds. Strategicznych Problemów Szkolnictwa Wyższego KRASP oraz dr Tadeusz Jędrzejewski wicekanclerz Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu). Tematem spotkania miało być omówienie propozycji dotyczących spraw pracowniczych w przygotowywanym przez Zespół KRASP projekcie Ustawy 2.0 *Prawo o szkolnictwie wyższym*.

Spotkanie miało charakter wyłącznie informacyjny i według strony związkowej prowadzona dyskusja nie może być utożsamiana z uzgodnieniami stanowisk.

Przedstawiciele związków zawodowych nie otrzymali tekstu proponowanych rozwiązań. Informacje takie posiadali wyłącznie przedstawiciele KRASP i Fundacji. Przedstawicielom związków zawodowych w krótkiej prezentacji zasygnalizowano proponowane przepisy, co uniemożliwiało dokonanie dogłębnej analizy i przedstawienie uwag prawnie umotywowanych będących jednoznacznym głosem strony społecznej.

Ogólna koncepcja przedstawiona przez zapraszających opiera się na założeniu wzmocnienia roli jednoosobowego organu uczelni, którym jest rektor. Strona związkowa zwróciła uwagę na konieczność wprowadzenia zapisów jednoznacznie gwarantujących udział reprezentatywnych związków zawodowych w podejmowanych decyzjach dotyczących spraw pracowniczych (np. powinna zostać jasno zapisana w ustawie rola związków zawodowych, jako reprezentacji pracowników w negocjowaniu i uzgadnianiu zasad kształtowania wynagrodzeń w publicznych uczelniach wyższych). Projekt przedstawiony przez Zespół Redakcyjny Komisji ds. Strategicznych Problemów Szkolnictwa Wyższego KRASP niestety zawierał szereg propozycji, z którymi nie mogli się zgodzić przedstawiciele strony społecznej (np. brak ustawowych zapisów dotyczących górnych granic pensum, indeksowanie płac w szkolnictwie wyższym do tzw. kwoty bazowej dla pracowników państwowej sfery budżetowej zamiast do postulowanego przez stronę związkową średniego wynagrodzenia w gospodarce, itd.). W wielu kwestiach szczegółowych, w których pojawiały się kontrowersje, (np. propozycja wpisania obligatoryjnego wygaszania umów o pracę zawartych na czas nieokreślony, wysokość odpisu na ZFŚS, itd.), a na które zwracali uwagę przedstawiciele związków zawodowych przedstawiciele KRASP i Fundacji nie podjęli wyczerpującej, merytorycznej dyskusji. Dyskutujące strony pozostały w takich kwestiach przy swoich stanowiskach. Wstępnie zaakceptowano kilka z omawianych propozycji np. przyznanie nauczycielom akademickim prawa do urlopu na poratowanie zdrowia po 10 latach (obecnie jest 15 lat), czy przyjęcie, jako zasady, że nauczyciel akademicki w podstawowym miejscu pracy powinien być zatrudniony na pełnym etacie. Należy podkreślić, że ze względu na brak możliwości odniesienia się do proponowanych, szczegółowych zapisów dyskusja podsumowująca miała ogólny charakter. Na spotkaniu nie podjęto decyzji, co do kontynuowania dalszych wspólnych prac nad rozwiązaniami dotyczącymi spraw pracowniczych w przygotowywanym projekcie.

Wstępny projekt Zespołu Redakcyjnego KRASP zostanie przedstawiony pod obrady Komisji SPSW KRASP w dniu 13 lipca 2017 roku.

Prezes RSzWiN ZNP
/-/ Janusz Rak

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”
/-/ Bogusław Dołęga

Stanowisko nr 21/5/2017
Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego
w Katowicach
z 10 lipca 2017 r.

w sprawie
powołania Narodowego Instytutu Technologicznego

Przygotowany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego projekt ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym (NIT) przewiduje włączenie do tego instytutu początkowo 36 instytutów badawczych, w tym grupy sześciu instytutów mających siedziby na terenie województwa śląskiego, a także dwóch śląskich oddziałów instytutów mających siedziby poza województwem śląskim, nadzorowanych w zdecydowanej większości przez Ministra Rozwoju. Samodzielne dotąd instytuty mają w szczególności zostać pozbawione osobowości prawnej i być częścią nowego podmiotu (NIT) z siedzibą w Warszawie.

Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego w Katowicach wyraża zaniepokojenie szkiecością rozwiązań proponowanych w projekcie ustawy o NIT, zwłaszcza w zakresie zapisów dotyczących organizacji NIT i gospodarki finansowej NIT, co w szczególności może się odbić negatywnie na instytutach badawczych działających na terenie województwa śląskiego. Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego w Katowicach uważa za konieczne bardzo wnikliwe przeanalizowanie, przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, krytycznych uwag, które napłynęły w okresie opiniowania i konsultacji społecznych. W szczególności Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego w Katowicach wnosi do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o zapewnienie:

- jak najlepszego wykorzystania potencjału polskich instytutów badawczych, w tym instytutów badawczych włączanych do Narodowego Instytutu Technologicznego,
- optymalnej współpracy Narodowego Instytutu Technologicznego z sektorem małych i średnich przedsiębiorstw MŚP, w tym małych i średnich przedsiębiorstw województwa śląskiego, ponieważ istnieje zagrożenie pogorszenia takiej współpracy wskutek dysproporcji pomiędzy małymi podmiotami gospodarczymi i mega-instytutem jaki ma być NIT,
- uniknięcia chaosu organizacyjnego związanego z włączeniem instytutów badawczych do NIT poprzez obligatoryjne dołączenie do projektu ustawy projektów rozporządzeń zawierających takie dokumenty jak statut Narodowego Instytutu Technologicznego, określający strukturę NIT, zasady organizacji i współpracy pomiędzy instytutami wchodzącymi w skład NIT oraz szczegółowy wykaz stanowisk pracy i zasady wynagradzania, a także zasady gospodarki finansowej NIT, oraz projekt planu rzeczowo-finansowego NIT na pierwszy rok jego działalności,
- nieuszczerplenia potencjału naukowego i kadrowego instytutów badawczych włączonych do NIT, zlokalizowanych na terenie województwa śląskiego,
- wykorzystania zasad dialogu społecznego w celu wypracowania jak najlepszej formuły przyszłego Narodowego Instytutu Technologicznego.

Reasumując należy zauważyć istotne, związane z powołaniem Narodowego Instytutu Technologicznego w kształcie zaproponowanym przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, obawy:

- o wystąpienie chaosu w początkowym okresie działania NIT, związanego ze skalą przedsięwzięcia przy niedopracowaniu spójnych dokumentów organizacyjnych,
- o utratę projektów badawczo-rozwojowych obecnych i przyszłych, przez instytuty włączane do NIT,
- o możliwość wystąpienia niepokojów społecznych w związku z tym, że projekt ustawy o NIT pomija milczeniem duże obszary spraw pracowniczych,
- o możliwość przeprowadzania zwolnień pracowników w tle reorganizacji jaką będzie powołanie NIT,
- o utratę pozycji i rynków instytutów włączanych do NIT, związanej zwłaszcza z utratą uprawnień w zakresie certyfikacji i notyfikacji, ponieważ instytuty badawcze wchodzące w skład NIT mają być pozbawione osobowości prawnej,
- o utratę kontaktu z sektorem małych i średnich przedsiębiorstw MŚP, ponieważ olbrzymi instytut jakim będzie NIT (szacuje się, że będzie zatrudniał około 12 tys. pracowników), nie będzie dla nich adekwatnym co do wielkości partnerem,
- o znaczącą utratę potencjału naukowego przez Województwo Śląskie, które wymaga szerokiej modernizacji i rozwoju gospodarki opartej na wiedzy,
- o degradację pozostałych instytutów badawczych, w tym działających na terenie Województwa Śląskiego, którym w latach 2018-2020 będzie ograniczana dotacja statutowa w tempie 25 procent każdego roku aż do poziomu 25 procent dotacji przewidzianej na rok 2018.

Marek Zychła

Przewodniczący

*Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego
w Katowicach*

O obradach Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Katowicach

10.07.2017 r. obradowała w Katowicach Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego Woj. Śląskiego. Na wniosek Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ Solidarność, w tym Regionalnej Sekcji Nauki, jednym z punktów obrad był projekt ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym, bo woj. śląskie to drugie po woj. mazowieckim skupisko instytutów badawczych, które mają być włączone do NIT-u. Drugim "naszym" punktem była reforma szkolnictwa wyższego i budzące liczne kontrowersje założenia do tzw. Ustawy 2.0, przygotowywanej przez MNiSW.

Po burzliwej dyskusji, w której jako referujący apelowałem o przyjęcie szerokiego, wyczerpującego, zgłoszonego przez nas projektu, przyjęte zostało stanowisko nieco mniej radykalne, gdzie Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego, a więc jednomyślnie wszyscy partnerzy tego dialogu (strona rządowa, strona samorządowa, pracodawcy i związki zawodowe) wyraża zaniepokojenie skracaniem rozwiązań proponowanych w projekcie ustawy o NIT, zwłaszcza w zakresie zapisów dotyczących organizacji NIT i gospodarki finansowej NIT, co w szczególności może się odbić negatywnie na instytutach badawczych działających na terenie województwa śląskiego. Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego w Katowicach uważa za konieczne bardzo wnikliwe przeanalizowanie przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego krytycznych uwag, które napłynęły w okresie opiniowania i konsultacji społecznych.

Rada Główna Instytutów Badawczych desygnowała do udziału w obradach WRDS Wiceprzewodniczącą RGIB, Pana Andrzeja Kruegera, który mocno nas wspomagał, uczestniczyła nasza reprezentacja w składzie: Wojciech Pillich, Tadeusz Giza i ja, więcej o WRDS w dniu 10.07.2017 jest na stronie:

<http://dialog.slaskie.pl/content/wrds-o-nit> natomiast stanowisko dot. NIT zostało opublikowane na: <http://dialog.slaskie.pl/content/stanowisko-nr-2152017>.

Odnosnie reformy szkolnictwa wyższego i Ustawy 2.0 temat ten, po jego zasygnalizowaniu podczas obrad WRDS przez Kol. Wojciecha Pillicha, ma być kontynuowany w WRDS na początku września br.

Przy okazji dziękuję Przewodniczącemu naszego Regionu, Kol. Dominikowi Kolorzowi, za jego skuteczne starania na rzecz włączenia tematyki NIT i Ustawy 2.0 pod obrady WRDS, oraz bardzo istotne wystąpienia w sprawie przyjęcia stanowiska odnośnie NIT i dalszego procedowania stanowiska odnośnie Ustawy 2.0.

Kazimierz A. SICIŃSKI

STANOWISKA
PRZEDSTAWICIELI KOMISJI ZAKŁADOWYCH NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” UCZELNI
W SPRAWIE NOWEJ USTAWY O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

Stanowiska
przedstawicieli Komisji Zakładowych NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
Uczelni Krakowa w sprawie prac nad projektem nowej ustawy. o szkolnictwie wyższym
z dnia 10 kwietnia 2017 r.

Przedstawiciele Komisji Zakładowych uczelni Krakowa zrzeszonych w Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” rekomendują Prezydium i Radzie KSN NSZZ „Solidarność” przyjęcie następującego stanowiska w związku z opracowywaniem Ustawy 2.0:

1. KSN NSZZ „Solidarność” powinna stanowczo sprzeciwić się wszelkim próbom finansowania kształcenia w uczelniach prywatnych z budżetu państwa. Szacunkowy koszt kształcenia studentów dziennych w uczelniach prywatnych przekroczyłby 3 mld złotych (informacja Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z kwietnia 2014 roku). Oznaczałoby to, w becnych realiach budżetowych, zmniejszenie budżetu uczelni publicznych o 20%.
2. Wszelkie nowelizacje ustaw dotyczących szkolnictwa wyższego powinny być połączone ze wzrostem finansowania. KSN NSZZ „Solidarność” powinna zaprotestować przeciw poglądom wyrażanym wielokrotnie przez poprzednią ekipę rządową, a powtarzanym teraz przez konsorcjum uczelni prywatnych (Uniwersytet SWPS) w propozycji założeń do nowej ustawy, jakoby wzrost finansowania przed reformą był szkodliwy. Nie można poprzez kolejną zmianę tylko zapisów ustawy zreformować systemu szkolnictwa wyższego i nauki.
3. Należy domagać się uwzględnienia zapisów dotyczących spraw pracowniczych w nowej ustawie.
4. Organizacje NSZZ „Solidarność” uczelni Krakowa, wnioskuje do KSN, a także do MNiSzW, aby zapisy nowej ustawy jednoznacznie dopuszczały zawarcie PUZP.
5. Należy domagać się przyjęcia strategii rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki, a także strategii wzrostu finansowania zarówno nauki i szkolnictwa wyższego przynajmniej na najbliższe 5 lat.
6. Należy podkreślić, że uczelnie powinny posiadać pełną autonomię w zakresie organizacji studiów, tworzenia kierunków studiów oraz definiowaniu ich efektów kształcenia. To uczelnie powinny mieć prawo do decydowania o formie studiów na danym kierunku (studia: jednolite magisterskie, I stopnia. II stopnia).
7. Uczelnie powinny posiadać pełną autonomię w zakresie wyboru systemu organizacji i zarządzania oraz sposobu wyboru rektora i innych organów jednoosobowych przez społeczność akademicką.
8. Organizacje NSZZ „Solidarność” uczelni Krakowa oczekują prowadzenia rzetelnych konsultacji założeń nowej ustawy, także po przedstawieniu ich wersji finalnej.
9. Domagamy się konsultacji z KSN NSZZ „Solidarność” jako ważnym reprezentantem środowiska akademickiego.

Uniwersytet Jagielloński

Jerzy Serwacki

Akademia Górniczo-Hutnicza

Maria Sidor

Politechnika Krakowska

Janusz Zającki

Uniwersytet Pedagogiczny

z up. Zbigniew Leńnicki
Jan Friso

Uniwersytet Rolniczy

z up. Witold Gygiewicz
Piotr Waszek

Uniwersytet Ekonomiczny

z up. Konrad Grolnicki
Jan Tatar

STANOWISKO
Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność”
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
z dnia 29 marca 2017 roku

w sprawie założeń do Ustawy 2.0 Prawo o szkolnictwie wyższym

Po zapoznaniu się z projektem założeń Ustawy 2.0 Prawo o szkolnictwie wyższym Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu zauważa, że w założeniach brak jest propozycji brzmienia zapisów dotyczących pracowników Uczelni.

W związku z powyższym domagamy się uregulowania spraw dotyczących pracowników, w którym powinny znaleźć się przepisy, kształtujące między innymi następujące kwestie:

- nawiązywanie, rozwiązywanie stosunku pracy z nauczycielami akademickimi,
- określenie stanowisk dla nauczycieli akademickich w ustawie,
- określenie stanowisk dla pracowników niebędących nauczycielami w drodze stosownego Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego - podobnie jak obecnie,
- określenie czasu pracy nauczyciela akademickiego - zakres jego obowiązków dydaktycznych, naukowych i organizacyjnych,
- utrzymanie tygodniowego czasu pracy w wymiarze 40. godzin dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi,
- określenie wynagrodzeń i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej w drodze rozporządzenia, ustalając wysokość minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk oraz wysokość i warunki przyznawania innych składników wynagrodzenia, tak aby wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w uczelni publicznej, w poszczególnych grupach stanowisk pracowników **nie była niższa:**

a) w grupie stanowisk profesorów - **od 300%**,

b) w grupie stanowisk docentów, adiunktów i starszych wykładowców, starszych kustoszy dyplomowanych, starszych dokumentalistów dyplomowanych, kustoszy dyplomowanych i dokumentalistów dyplomowanych, a także adiunktów bibliotecznych i adiunktów dokumentacji i informacji naukowej - **od 200 %**,

c) w grupie stanowisk asystentów, wykładowców, lektorów, instruktorów, asystentów bibliotecznych, asystentów dokumentacji i informacji naukowej - **od 125%**,

d) w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi - **od 125%**

prognozowanej miesięcznej kwoty wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej określonej corocznie w ustawie budżetowej,

- utrzymanie prawa do nagród jubileuszowych według zasad obowiązującej ustawy,
- utrzymanie prawa do otrzymania dodatkowego wynagrodzenia rocznego - tzw. trzynastki,
- utrzymanie prawa dla pracowników uczelni publicznych utworzenia odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych według zasad ujętych w obowiązującej ustawie (dla emerytów również),
- utrzymanie wymiaru urlopu wypoczynkowego dla nauczycieli akademickich w obecnym wymiarze,
- utrzymanie urlopu dla poratowania zdrowia,
- utrzymanie urlopu naukowego płatnego i bezpłatnego,
- utrzymanie prawa do odprawy emerytalnej dla pracowników uczelni według obowiązujących zasad,
- dostosować tak przepisy prawa aby w uczelni publicznych mógł być zawarty Ponadzakładowy układ zbiorowy pracy,
- zawarcie w przyszłej Ustawie zapisu o następującej treści:

1. „Nauczyciele akademicy, doktoranci, studenci i pracownicy uczelni niebędący

nauczycielami akademickimi tworzą samorządną społeczność akademicką.

2. Społeczność akademicka uczestniczy w zarządzaniu uczelnią przez wybieralne organy kolegialne i jednoosobowe. W organach kolegialnych reprezentowane są grupy społeczności akademickiej, o których mowa w pkt. 1.
3. Istotne decyzje organów uczelni dotyczące poszczególnych grup społeczności akademickiej są podejmowane po zasięgnięciu opinii tych grup lub ich przedstawicieli wybranych na zasadach określonych w statucie. Organy uczelni mogą przekazywać wybranym przedstawicielom poszczególnych grup społeczności akademickiej podejmowanie decyzji w określonych sprawach dotyczących tej grupy.
4. Punkt 3 nie narusza uprawnień związków zawodowych, wynikających z innych ustaw.”

Przypominamy, że wszystkie poprzednie ustawy, które są nam znane od II połowy XX wieku zawsze zawierały Dział, który kształtował ww. zagadnienia.

Oczekujemy, że Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego przygotowując nowy projekt założeń Ustawy 2.0 Prawo o Szkolnictwie Wyższym nie pominie Działu Pracowniczego tak jak uczyniły to zespoły przygotowujące założenia.

Stanowisko przedkłada Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w następującym składzie:

mgr Krystyna Andrzejewska – przewodnicząca,

prof. UAM dr hab. Piotr Barczyński, dr hab. Elżbieta Czarniewska, prof. dr hab. Janusz Czebreszuk, mgr Małgorzata Głowacka–Helak, dr Małgorzata Grzywacz, dr Anna Kasprzyk, mgr Rafał Lemański, mgr Jeremi Mroczek, prof. UAM dr hab. Grzegorz Musiał, mgr inż. Grażyna Naser, prof. dr hab. Radosław Okulicz – Kozaryn, prof. dr hab. Krzysztof Pawałowski, prof. dr hab. Kazimierz Świrydowicz, mgr Beata Zięba, dr Danuta Zydorek

Niniejsze stanowisko otrzymują:

Premier RP Beata Szydło,

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jarosław Gowin

Przewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich Prof. dr hab. inż. Jan Szmidt

Przewodniczący Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki

JM Rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza Prof. UAM dr hab. Andrzej Lesicki

JM Rektor Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu Prof. dr hab. Halina Lorkowska

JM Rektor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu Prof. dr hab. Andrzej Tykarski

JM Rektor Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu Prof. dr hab. Wojciech Hora

JM Rektor Politechniki Poznańskiej Prof. dr hab. inż. Tomasz Łodygowski

JM Rektor Uniwersytetu Ekonomicznego Prof. dr hab. Maciej Żukowski

JM Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu Prof. zw. dr hab. Jan Pikul,

JM Rektor Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu Prof. dr hab. Dariusz Wieliński,

Poseł Tadeusz Dziuba,

Poseł Jarosław Kaczyński,

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”,

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”,

Komisje Zakładowe NSZZ „Solidarność” Uczelni w Polsce.

Stanowisko Regionalnej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” Wrocław ws. ustawy o szkolnictwie wyższym

Przedstawiciele organizacji NSZZ „Solidarność” wyższych uczelni Wrocławia zrzeszonych w Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, w dniu 3 kwietnia 2017 r. przyjęli przedstawione poniżej stanowisko w sprawie przygotowywanej nowej ustawy o szkolnictwie wyższym, które to stanowisko postanowili przedstawić Pani Premier Beacie Szydło, Panu Wicepremierowi Ministrowi Rozwoju i Finansów Mateuszowi Morawieckiemu, Panu Wicepremierowi Ministrowi Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jarosławowi Gowinowi, Parlamentarzystom – członkom Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Krajowej NSZZ Solidarność.

Zebrani wyrażają zdecydowaną dezaprobatę wobec wyłączenia przez Ministra NiSzw Jarosława Gowina, NSZZ Solidarność z udziału w kształtowaniu planowanej nowej ustawy o szkolnictwie wyższym. Najwyższy niepokój budzi fakt, że w tak ważnej sprawie ministerstwo prowadzi działania, które markując dialog ze stroną społeczną całkowicie nie uwzględnią, a wręcz wprowadza rozwiązania przeciwnie do postulowanych przez konstytucyjnie umocowanych partnerów społecznych jakimi są związki zawodowe, w tym NSZZ „Solidarność”. Takie działanie stoi w jaskrawej sprzeczności z deklarowaną przez Panią Premier wolą prowadzenia Dialogu Społecznego. Oczekujemy, że Pani Premier nakłoni Ministra do współpracy z NSZZ Solidarność, w duchu rzeczywistego Dialogu Społecznego.

W opracowaniach przedstawionych przez trzy zespoły wyłonione przez Ministra Gowina jak i w publicznym dyskursie, narzucanym przez ministerstwo, brak jest jakiegokolwiek odniesienia do spraw pracowniczych. Uważamy, że problemy pracownicze winny być zdecydowanie zdefiniowane w projektowanej ustawie, analogicznie jak jest to zapisane w obecnie obowiązujących przepisach.

Konsultacje środowiska akademickiego, o których się publicznie mówi, są dalece niewystarczające. Nie dość, że praktycznie środowisko akademickie nie miało i nie ma możliwości przedstawienia swoich dezyderatów, to w badaniu opinii w niektórych aspektach ustawy, nie zwrócono się do ponad połowy środowiska akademickiego. Za niedopuszczalne uznajemy pominięcie pracowników inżynieryjno-technicznych, administracji czy obsługi.

Oczekujemy, że prawdziwa reforma szkolnictwa wyższego zostanie oparta na zdecydowanie wyższym finansowaniu z budżetu państwa, tak by na reformie zyskały wszystkie ośrodki, również regionalne, a nie tylko niektóre uznane za wiodące. Dzielenie środków na obecnym poziomie stosując przez kolejne lata, wprowadzoną od tego roku, nową procedurę algorytmu prowadzi do swoistego zjawiska „kanibalizmu”. Nie zapewni to podniesienia poziomu szkolnictwa wyższego, a jedynie zmniejszy dostępność do wykształcenia wyższego, szczególnie młodzieży w regionach.

Ponadto może doprowadzić do zamknięcia drogi realizacji badań naukowych oraz kariery naukowej wielu osobom, dla których niemożliwe będzie przeniesienie swojej pracy badawczej oraz swojego miejsca zamieszkania do tzw. wiodących ośrodków.

Jesteśmy za przyspieszeniem kariery naukowej przez dopuszczenie młodych pracowników naukowych do pełnienia wszelkich funkcji, oczekujemy uproszczenia drogi awansu naukowego. Pracownicy winni skupiać się na rzeczywistej pracy naukowej, a nie na uzyskiwaniu kolejnych stopni i tytułów. Dlatego postulujemy, by uzyskanie habilitacji nie było warunkiem dalszego zatrudnienia i pełnienia funkcji, natomiast uważamy, że konieczne jest podniesienie poziomu prac dyplomowych i doktorskich.

Za wyjątkowo szkodliwy, uznajemy pomysł uczelni dydaktycznych, nie prowadzących badań naukowych. Zasadniczym celem szkoły wyższej jest kształcenie młodych pokoleń Polaków, ale nie można tego robić w sposób właściwy i odpowiedzialny w szkołach, które nie prowadzą badań naukowych. Szkoła wyższa, która nie prowadzi badań naukowych przestaje być szkołą wyższą.

Zwracamy uwagę, że niekorzystne rozwiązania w zakresie szkolnictwa wyższego w długoterminowej perspektywie przyniosą negatywne skutki w obszarze społecznym i gospodarczym, zarówno na poziomie regionalnym jak i krajowym. Efektywność dydaktyczna i naukowa nierozdzielnie związane są z autonomią uczelni. Dlatego niedopuszczalne jest utożsamianie autonomii uczelni z autonomią jednoosobowych organów uczelni. Ustawa powinna przywrócić kompetencje decyzyjne organom kolegialnym uczelni i dokonać jasnego podziału kompetencji wykonawczych jednoosobowych organów uczelni i kompetencji uchwałodawczych organów kolegialnych. Realizację tego postulatu można osiągnąć, gdy organy jednoosobowe uczelni nie będą wchodzić w skład organów kolegialnych. Uważamy, że postulat wyboru Rektora przez gremia spoza uczelni stoi w sprzeczności z autonomią uczelni.

Ustawa winna zawierać jasne zasady wyborów organów władz uczelni pod rygorem ich nieważności w przypadku naruszenia zasad określonych w ustawie. Wybór Rektora, jak innych organów jednoosobowych decydujących o zatrudnieniu pracowników, powinien być dokonany przy znaczącym udziale pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, np. dzięki odwróceniu proporcji reprezentacji tych pracowników i studentów w grupach elektorów.

Zdecydowanie sprzeciwiamy się biurokracji, która staje coraz większą uciążliwością w pracy naukowej i dydaktycznej. Wprowadzenie systemów informatycznych miało tę biurokrację wyeliminować, w praktyce jednak ją zwiększa.

Uważamy również, że nowa ustawa nie może pozbawić środowiska akademickiego tak minimalnych zdobyczy socjalnych, jak: „13 pensja”, odpowiednio wysoki Fundusz Socjalny, urlopy naukowe czy urlopy dla poratowania zdrowia.

Przewodniczący Zespołu Redakcyjnego
Regionalnego KSN NSZZ Solidarność
Dr Tomasz Wójcik

Wrocław, 3 kwietnia 2017 r.

**Stanowisko wstępne przedstawicieli komisji zakładowych
NSZZ „Solidarność” uczelni warszawskich w sprawie założeń do nowej ustawy o
szkolnictwie wyższym „Ustawa 2.0”**

przyjęte na spotkaniu przewodniczących komisji zakładowych

w dniu 18 maja 2017 r.

Przedstawiciele Komisji Zakładowych NSZZ „Solidarność” uczelni warszawskich na spotkaniu w dniu 18 maja 2017 r. przyjęli przedstawione poniżej stanowisko w sprawie przygotowywanej nowej ustawy 2.0 o szkolnictwie wyższym.

I. Samorządność akademicka i autonomia uczelni

Demokracja akademicka i samorządność akademicka są pojęciami mocno ugruntowanymi nie tylko w świadomości środowiska akademickiego. Mogą być uczelnie, w których władztwo uczelniane nie jest powierzane środowisku akademickiemu. Wtedy uczelnie funkcjonują tak jak przedsiębiorstwo. Używanie w takich przypadkach pojęcia samorządność jest zabiegiem socjotechnicznym.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” zawsze opowiadała się za samorządnością akademicką, zwracając przy tym uwagę, że samorządność będzie oznaczała odpowiedzialność pracowników za uczelnię, gdy modelem organizacji szkolnictwa wyższego jest model partycypacyjny oparty na zarządzaniu poprzez organy przedstawicielskie. Również autonomia uczelni jest pojęciem ugruntowanym w środowisku akademickim. Istotnym jest by ta autonomia była powierzona samorządności akademickiej.

Ramy autonomii uczelni określają wyższego rzędu akty prawa. W szczególności pożyteczną rolę odgrywają normy określające warunki pracy i prawa pracownicze. Nie ma powodów by prawa te były różne w różnych uczelniach, choć można by uznać za właściwe stosowanie w uczelni rozwiązań bardziej korzystnych dla pracownika niż te, wynikające z norm nadrzędnych.

Samorządność i autonomia akademicka nie może ograniczać uprawnień związków zawodowych działających w uczelni.

II. Rodzaje uczelni w systemie szkolnictwa wyższego

Należy zachować dotychczasowy podstawowy podział uczelni na akademickie i zawodowe, zmieniając kryteria kwalifikowania uczelni do pierwszej lub drugiej grupy. Dzielenie uczelni na badawcze, badawczo dydaktyczne i dydaktyczne chyba jest zbędnym tworzeniem nowych bytów i z nieco nielogicznym nazewnictwem. Przecież uczelnie badawcze także będą prowadziły dydaktykę. Wszystkie uczelnie są dydaktyczne i powinny mieć możliwość prowadzenia badań naukowych i wdrożeniowych

Logiki nowego proponowanego podziału można się dopatrywać w kontekście przewidywanych ograniczonych możliwości finansowych państwa i świadomości, że bez większego finansowania badań trudno liczyć na znaczące osiągnięcia naukowe. Więc nowy podział jest próbą pogodzenia tej sprzeczności. Służy stworzeniu formalnych podstaw do przesunięcia znaczących środków finansowych do uczelni badawczych, by stały się uczelniami wybitnymi.

Miejmy nadzieję, że nie byłoby to kosztem finansowania innych uczelni.

Propozycję nowego podstawowego podziału uczelni trzeba też rozpatrywać w kontekście negatywnych skutków społecznych takiej zmiany.

Aby selektywnie i trafnie rozdzielić dodatkowe środki na badania naukowe nie jest konieczne wyłanianie nowej kategorii „uczelni badawczych”. Potrzebne są nam uczelnie wybitne, ale czy nie dążyć do ich wyłonienia bez wprowadzania formalnego podziału. Zwiększone finansowanie mogłoby dotyczyć po prostu uczelni, albo tylko wybitnych zespołów badawczych prowadzących znaczące badania. O przydzieleniu tych środków decydowałyby kryteria mierzące dokonania a nie inne względy

III. Model kariery akademickiej i zatrudnienie pracowników

Praca pracowników akademickich powinna być zorientowana na realne osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i wdrożeniowe. Stopień doktora powinien być wystarczający do otwarcia drogi do wszelkich stanowisk akademickich. Stopień doktora habilitowanego postrzegany jest często jako wyhamowaniem drogi rozwoju akademickiego, a w najlepszym razie zbędną mitręgą mającą na celu udowodnienie, w sposób sformalizowany, osiągnięć naukowych pracownika.

O utrzymaniu stopnia doktora habilitowanego, lub rezygnacji z tego stopnia powinna zdecydować szeroka dyskusja, lecz stopniem pozwalającym na zajmowanie wszelkich stanowisk akademickich powinien być stopień doktora i osiągnięcia naukowe, wdrożeniowe i dydaktyczne.

Także w szerokiej dyskusji powinno się rozważyć jakie podmioty są uprawnione do przeprowadzania przewodów doktorskich i nadawania stopnia doktora. Czy nie powinny to być uczelnie lub instytuty badawcze, które uzyskały takie uprawnienie na podstawie, przede wszystkim, dokonań naukowych i wdrożeniowych?

Również w szerokiej dyskusji należy rozważyć utrzymanie w dotychczasowym znaczeniu tytułu profesora. Obecnie jest swoistym trzecim stopniem naukowym i miernikiem służącym do oceny jakości uczelni. Jest to miernik ułatwiający formalne postępowanie przy ocenie uczelni, ale czy zawsze dobrze mierzący rzeczywistość uczelni. Czy tytuł profesora nie powinien być tytułem honorowym, nadawanym w związku z przejściem profesora na emeryturę? Z tytułem tym związana byłaby odpowiednio zwiększona emerytura.

Predyspozycje pracowników przeważnie są zróżnicowane. Model rozwoju akademickiego powinien pozytywnie uwzględniać to zróżnicowanie i powinien otwierać pełną możliwość rozwoju akademickiego w jednym z trzech podstawowych obszarów działalności akademickiej, w działalności naukowej, wdrożeniowej lub dydaktycznej.

W uczelni mogą istnieć trzy grupy stanowisk akademickich, stanowiska: naukowe, naukowo-dydaktyczne i dydaktyczne. Pracownik naukowy może być całkowicie zwolniony z realizacji zadań dydaktycznych.

Pracownik posiadający stopień zawodowy magistra może być zatrudniony na stanowisku asystenta lub starszego asystenta.

Pracownik posiadający stopień naukowy doktora może być zatrudniony na każdym stanowisku akademickim, zgodnie z regułami przyjętymi na danej uczelni.

Pracownik akademicki przyjmowany po raz pierwszy do pracy akademickiej, zatrudniany jest na czas określony, zgodnie z regułami przyjętymi w uczelni. W pozostałych przypadkach pracownicy akademicy zatrudniani są na czas nieokreślony.

Trwałość zatrudnienia nauczyciela akademickiego zależy od oceny jego pracy przeprowadzanej raz na cztery lata. W przypadku oceny negatywnej następna ocena może być wyznaczona po krótszym okresie – dwuletnim. Przy ocenie dorobku nauczycieli akademickich dodatkowo mogą być uwzględniane osiągnięcia organizacyjne i popularyzatorskie promujące naukę. (Osiągnięcia organizacyjne, a nie zajmowane stanowiska i pełnione funkcje.)

IV. Wynagrodzenia i inne świadczenia dla pracowników uczelni

Niezbędnym jest zachowanie, po modyfikacji, dotychczasowego artykułu określającego warunki wynagradzania za pracę. Modyfikacja treści artykułu w szczególności powinna polegać na odnoszeniu przeciętnych wynagrodzeń w poszczególnych grupach pracowników do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.

Proponowana treść artykułu dotyczącego wynagrodzeń:

Art. X Warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej do czasu objęcia ich układem zbiorowym pracy lub regulaminem wynagradzania określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, ustalając:

- 1) wysokość minimalnej *stawki* wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk oraz wysokość i warunki przyznawania innych składników wynagrodzenia, tak aby wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w uczelni publicznej, w oszczególnych grupach stanowisk pracowników nie była niższa:
- a) w grupie stanowisk profesorów - od 300%,
 - b) w grupie stanowisk docentów, adiunktów i starszych wykładowców, starszych kustoszy dyplomowanych, starszych dokumentalistów dyplomowanych, kustoszy dyplomowanych i dokumentalistów dyplomowanych, a także adiunktów bibliotecznych i adiunktów dokumentacji i informacji naukowej - od 200%,
 - c) w grupie stanowisk asystentów, wykładowców, lektorów, instruktorów, asystentów bibliotecznych, asystentów dokumentacji i informacji naukowej - od 130%,
 - d) w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi - od 130%
- od prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej określonego corocznie w ustawie budżetowej.

Należy także zachować dotychczasowe uprawnienia i inne świadczenia dla pracowników uczelni.

V. Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy.

Nowa ustawa powinna przywrócić normę wskazującą, że reprezentatywne związki zawodowe działające w publicznym szkolnictwie wyższym i Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego są uprawnione do zawierania Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy.

VI. Finansowanie publicznego szkolnictwa wyższego

Stanowienie prawa o szkolnictwie wyższym jest bardzo ważnym zadaniem, lecz z powodu wieloletniego, zbyt oszczędnego finansowania, nie jest warunkiem wystarczającym do znaczącego zwiększenia osiągnięć szkolnictwa wyższego. Niezbędne jest skierowanie istotnie większych środków finansowych do wszystkich uczelni publicznych na realizację ich zadań. Powinno się także przewidzieć wprowadzenie dodatkowego finansowania badań naukowych, własnych lub zamawianych, uznanych za ważne. Dodatkowe środki powinny być kierowane do zespołów badawczych prowadzących te badania naukowe. Strategia Lizbońska obowiązująca Kraje Unii Europejskiej wskazuje, że na badania naukowe należy przeznaczać 3% PKB, w tym 1% z budżetu państwa. W Polsce budżet państwa przeznaczają na ten cel 0,31% PKB.

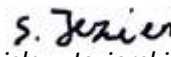
VII. Dialog społeczny

Poczucie odpowiedzialności pracowników za instytucję, w której pracują, sprzyja osiągnięciu sukcesów przez tę instytucję. Taka sytuacja będzie trwać, jeżeli poczucie odpowiedzialności będzie obopólne. Jeżeli instytucja będzie także kierowała się poczuciem odpowiedzialności za pracowników. To obecnie szeroko uznawana racja. Dotyczy instytucji, ale i szerzej, obywateli i państwa. Do osiągnięcia takich relacji służy dialog społeczny. Tak też powinno być w odniesieniu do szkolnictwa wyższego. Znaczenie i specyfika pracy akademickiej, a w szczególności naukowej, nie może być powodem bagatelizowania dialogu społecznego. Nie można też pomijać znaczenia związków zawodowych w tym dialogu.

Uniwersytet Warszawski

Ryszard Jezierski

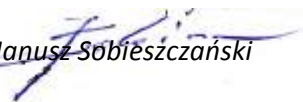
Politechnika Warszawska

(-) Stanisław Jezierski

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego

Jacek Bujko

Przewodniczący zebrania

(-) Janusz Sobieszkański

STANOWISKO

Regionalnej Sekcji Nauki NSZZ Solidarność „Ziemia Łódzka”

w sprawie prac nad projektem nowej

ustawy o szkolnictwie wyższym 4 maja 2017 r.

Zebrani przedstawiciele łódzkich uczelni wyższych, zrzeszonych w RSN NSZZ „Solidarność” „Ziemia Łódzka”, wyrażają zdecydowaną dezaprobatę wobec wyłączenia przez Ministra NiSzW Jarosława Gowina NSZZ Solidarność z udziału w kształtowaniu nowej ustawy o szkolnictwie wyższym. Najwyższy niepokój budzi fakt, że w tak ważnej sprawie Ministerstwo prowadzi działania pozorujące dialog ze stroną społeczną. Takie działanie stoi w jaskrawej sprzeczności z deklarowaną przez Panią Premier wolą prowadzenia dialogu społecznego. W rzeczywistości Ministerstwo nie uwzględnia, a Wręcz wprowadza rozwiązania przeciwne do postulowanych przez związki zawodowe, w tym NSZZ „Solidarność”.

Zauważamy w szczególności: – brak konsultacji przedstawianych projektów ze związkami zawodowymi, - brak jakiegokolwiek odniesienia do spraw pracowniczych w projektach ustawy, które powinny być konsultowane ze związkami zawodowymi, - brak spójnego opracowania projektów założeń do ustawy, które miało być przedstawione przez MNiSzW (powoduje to chaos informacyjny i utrudnia dyskusję nad konkretnymi rozwiązaniami), – niejasne sformułowania dotyczące współfinansowania uczelni prywatnych z budżetu Państwa, – proponowany sposób redystrybucji środków finansowych może doprowadzić do upadku słabszych i małych uczelni państwowych, co ograniczy dostęp młodzieży na prowincji do szkół wyższych. - brak zagwarantowania pełnej autonomii uczelniom wyższym w zakresie wyboru władz, systemu organizacji i zarządzania. Uważamy, że ostatnie zastrzeżenie (dotyczące pełnej autonomii uczelni akademickich) powinno być szczególnie dobitnie podkreślone przez środowisko Łodzi Akademickiej, bowiem to właśnie w wyniku strajku studentów łódzkich już w roku 1981 wywalczono, możliwa w ówczesnych warunkach, autonomię uczelni wyższych i szeroki udział przedstawicieli wszystkich grup społeczności akademickiej w ciałach kolegialnych uczelni. Uważamy ponadto, że prace nad nową ustawą o szkolnictwie wyższym powinny być poprzedzone przyjęciem strategii rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki jak i przedstawieniem strategii wzrostu finansowania zarówno nauki jak i szkolnictwa wyższego przynajmniej na najbliższe pięć lat. Solidaryzujemy się ze stanowiskiem Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” z dnia 18 marca br., i innych ośrodków akademickich.

Przewodnicząca RSN NSZZ „Solidarność” „Ziemia Łódzka”, Artur Uł prof. dr hab. inż. Maria Kotetko
Politechnika Łódzka.

V-ce Przewodnicząca RSN NSZZ „Solidarność” „Ziemia Łódzka” prof. dr hab. Joanna Wibig,
Uniwersytet Łódzki

Sekretarz RSN NSZZ „Solidarność” „Ziemia Łódzka”, Uniwersytet Medyczny

ZE STRONY INTERNETOWEJ KOMISJI KRAJOWEJ

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy

SOLIDARNOŚĆ

Przewodniczący Komisji Krajowej

Piotr Duda

80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24
tel. + 48 58 308 44 80 fax +48 58 308 42 19
kknszz@solidarnosc.org.pl

Gdańsk, 1 sierpnia 2017 r.

Sz. Pan

Jean-Claude Juncker

Przewodniczący Komisji Europejskiej

Szanowny Panie Przewodniczący! Z dużym niepokojem wysłuchaliśmy słów wiceprzewodniczącego Komisji Europejskiej Fransa Timmermansa, który 26 lipca relacjonując podczas konferencji prasowej decyzję Kolegium Komisarzy w sprawie reform polskiego wymiaru sprawiedliwości, uznał zróżnicowanie wieku emerytalnego 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn za niezgodne z artykułem 157 Traktatu o funkcjonowaniu UE oraz Dyrektywy 2006/54 w sprawie równości płci w zatrudnieniu. Oznaczałoby to nie tylko zakwestionowanie reformy wchodzącej w życie z dniem 1 października i groźbę wydłużenia wieku emerytalnego kobiet do 65 lat, ale byłoby też zakwestionowaniem polskiej konstytucji. Wiceprzewodniczący Timmermans w kontekście sędziów stwierdził: „Jedną z kwestii wzbudzających nasze obawy jest dyskryminacja ze względu na płeć poprzez wprowadzenie innego wieku emerytalnego dla sędziów kobiet i mężczyzn. Teraz wiek emerytalny jest taki sam, 67 lat, a wprowadzany jest różny

wiek emerytalny, zależny od płci. To, naszym zdaniem, narusza art. 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Dyrektywę 2006/54 w sprawie równości płci w zatrudnieniu”. Choć pan Timmermans mówił to w kontekście sędziów, w naszej ocenie zarzut de facto odnosi się do wszystkich obywateli. To o tyle zdumiewające, bo takie rozwiązanie obowiązywało w polskiej konstytucji gdy w 2004 r. Polska wchodziła do UE i do dnia dzisiejszego obowiązuje.

Stąd w imieniu Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” składamy oficjalne pytanie: Czy słowa wiceprzewodniczącego Timmermansa rzeczywiście kwestionują wprowadzenie zróżnicowanego wieku emerytalnego dla kobiet i mężczyzn, a jeśli tak, to czy są one oficjalnym stanowiskiem Komisji Europejskiej?

Szanowny Panie Przewodniczący! Prosimy o szybką odpowiedź, bo przywołane powyżej zmiany wchodzi w życie już za dwa miesiące, a temat jest niezwykle ważny społecznie. Co ważne, zmiany te są powszechnie oczekiwane i popierane, czego wyrazem był mandat społeczny jaki obecna władza uzyskała w ostatnich wyborach prezydenckich i parlamentarnych.

Z poważaniem

(-) Piotr Duda

OD KOMISJI ZAKŁADOWYCH

Od Andrzeja Perzyńskiego, Przewodniczącego KZ IUNG-PIB w Puławach

Dziś o godz. 17 na terenie siedziby IUNG-PIB w Puławach, pod tablicą Krystyny Krahelskiej jak co roku odbyły się uroczyste obchody rocznicy Powstania Warszawskiego.

Udział brali : delegacja Światowego Związku Żołnierzy AK, poseł na Sejm RP. prof. Krzysztof Szulowski ,wice starosta Michał Godliński z delegacją Rady Powiatu, wice prezydent Puław Tadeusz Kocoń z delegacją Rady Miasta z Haliną Jarząbek, Puławskie Towarzystwo Tradycji Narodowych, stowarzyszenie Przeszłość – Przyszłości, Stowarzyszenie Represjonowanych w Stanie Wojennym, Zarząd Oddziału Solidarność Ziemia Puławska, delegacja KZ Solidarność Zakładów Azotowych, z-ca dyr. IUNG prof. Teresa Doroszevska, delegacja KZ Solidarność IUNG-PIB z Andrzejem Perzyńskim, pracownicy i emeryci Instytutu , oraz mieszkańcy Puław .

Kongresowe Po okolicznościowych przemówieniach , nastąpiło złożenie kwiatów, a następnie w Sali j Instytutu , odbył się występ okolicznościowy ogniska muzycznego i wspólne śpiewanie piosenek powstańczych , a na terenie Centralnej Biblioteki Rolniczej została otwarta wystawa pamiątek po Krystynie Krahelskiej. Dokumentację fotograficzną wykonała członek naszej KZ Ania Nieróbca.

Andrzej Perzyński

W dniu 4 sierpnia 2017 Paweł Bojko napisał:

Z dużym zainteresowaniem przeczytałem zamieszczony w ostatnim numerze „Wiadomości KSN” materiał, w którym zestawiono zapisy prawne dotyczące uprawnień pracowniczych (s. 7-12). Niestety, z przykrością stwierdzam, że materiał ten jest niepełny. Sprawa, o której piszę dotyczy urlopu wypoczynkowego pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, a konkretnie: bibliotekarzy zatrudnionych na stanowiskach kustosza, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty.

Państwo odwołujecie się tylko do odpowiednich zapisów Kodeksu pracy. Zwracam zaś uwagę, że w tej grupie pracowników bibliotecznych osoby zatrudnione na wymienionych wyżej stanowiskach korzystają z 36 dni urlopu wypoczynkowego. Napisałem nieprecyzyjnie: „korzystają”. Powinienem napisać: „korzystają w niektórych uczelniach”, taka zaś wykładnia powinna być stosowana we wszystkich uczelniach, a tak nie jest.

Sprawa sprowadza się do niewłaściwej interpretacji przez władze niektórych uczelni artykułu 264 punkt 7 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym , w którym czytamy: "Osoba zatrudniona przed wejściem w życie ustawy na stanowiskach: [...] kustosza bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty na podstawie mianowania pozostaje mianowana tym stanowisku i na tych samych zasadach". Nadmieniam, że przywołany tu artykuł należy czytać w kontekście art. 77 poprzedniej – obowiązującej do 2005 r. – uchwalonej w 1990 r. ustawy o szkolnictwie wyższym. W wymienionym artykule zawarto stwierdzenie, że przepisy dotyczące pracowników naukowo-dydaktycznych (w tym również w zakresie urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni) stosuje się do przedmiotowej grupy pracowników bibliotecznych.

Artykuł 264 punkt 7 obecnie obowiązującej ustawy dlatego tak został skonstruowany, aby nie

naruszać praw nabytych części bibliotekarzy korzystających od 1990 roku m.in. z urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni. Niestety, zapis w takiej formie został wykorzystany przez władze wielu uczelni do odebrania bibliotekarzom uprawnienia do urlopu w większym wymiarze.

Aktualnie sytuacja jest trudna do zrozumienia, dziwna, a wręcz irracjonalna. Nie należą wcale do rzadkich przypadki uczelni znajdujących się w tym samym mieście (oddalonych np. o 200 metrów), w których ta sama grupa pracowników bibliotecznych w jednej uczelni ma prawo do 26 dni urlopu, a w drugiej do 36 dni urlopu. Byłbym to w stanie zrozumieć, gdyby Polska była krajem federacyjnym (ale na szczęście nie jest) i nie istniałby zapis zawarty w art. 264 pkt 7 obecnie obowiązującej ustawy prawo o szkolnictwie wyższym.

W związku z poruszoną przeze mnie sprawą chciałem zadać pytanie: Czy nasz Związek prowadzi aktualnie jakieś działania w sprawie grupy bibliotekarzy, którym niesłusznie odebrano uprawnienie do zwiększonego wymiaru urlopu wypoczynkowego? Nie wiem jak obecnie, ale w poprzedniej kadencji władz Związku sprawa ta stanowiła istotny element działań.

Zdaję sobie sprawę, że temat jest nieco przebrzmiały, a przede wszystkim mało nośny, ponieważ chodzi tylko o bibliotekarzy. Zadam jednak pytanie retoryczne: jak Związek może skutecznie walczyć w sprawach większej rangi, podczas gdy nie potrafi wykazać się efektywnością w sprawach o mniejszym znaczeniu?

Ze związkowym pozdrowieniem

Paweł Bojko

Śląski Uniwersytet Medyczny

WYBRANE WYDARZENIA

Czerwiec 2017

20 czerwca. Produkcja przemysłowa rośnie w tempie 10%. W maju wynagrodzenia wzrosły o 5%.

Festiwal polskiej piosenki jednak odbędzie się w Opolu, we wrześniu.

23 czerwca. Odbudowujemy polski przemysł stoczniowy. W Szczecinie uroczystość położenia stępki pod nowy prom samochodowo – pasażerski, budowany w stoczni szczecińskiej. Jeszcze parę lat temu wyglądało, że na terenie byłej stoczni zajęcie będzie miało tylko przedsiębiorstwo zajmujące się złomowaniem. Zwalnianym z pracy stoczniowcom proponowano by się przekwalifikowali np. na fryzjerów lub by otwierali stragany. Wielu wyjechało zagranicę. Budowa statków to produkcja bardzo odpowiedzialna, wymagająca stosowania zawansowanych technologii i konstrukcji z wielu dziedzin techniki oraz doświadczonej kadry inżynierskiej i monterskiej. Skłania do angażowania wielu kooperatorów, czym dodatkowo sprzyja rozwojowi całego kraju.

24 czerwca. Zakończył się dwudniowy szczyt Unii Europejskiej. Przywódcy krajów UE przedłużyli sankcje wobec Rosji. Podczas debaty o emigrantach Polska podtrzymała brak zgody na automatyczne rozlokowanie w krajach UE. Omawiając kwestię wyjścia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej, premier

Wielkiej Brytanii Teresa May zadeklarowała, że „nikt nie będzie musiał wyjeżdżać” i że „nie będą rozdzielane małżeństwa”. Pod koniec obrad odbyło się spotkanie prezydenta Francji Emanuela Macrona z przywódcami Grupy Wyszehradzkiej.

26 czerwca. W Warszawie obradowała Rada Sekretariatu Nauki i Oświaty. Omawiano sytuację w oświacie, szkolnictwie wyższym i w placówkach naukowych, w tym w PAN. Przyjęto szereg uchwał organizacyjnych w tym o zmianie nazwy Sekretariatu na Krajowy Sekretariat Nauki i Oświaty.

Lipiec 2017

6 lipca. Dzień wcześniej Prezydent Stanów Zjednoczonych Donald Trump przybył do Warszawy na

krótką, dwudniową wizytę. Jego wystąpienie na Placu Krasieńskich, przy pomniku Powstańców Warszawskich, jest ważnym wydarzeniem politycznym i ma wymiar historyczny. Donald Trump obszernie nawiązał do historii Polski. Odnosząc się do Powstania Warszawskiego zwrócił uwagę na jeden epizod, obronę przejścia przez Aleje Jerozolimskie „wola obrońców Alej Jerozolimskich nigdy nie osłabła i do końca dni powstania, to kruche przejście nigdy się nie poddało, było utrzymane przez Polaków.” Oto inne fragmenty wypowiedzi: „Pod podwójną okupacją Polacy musieli wycierpieć rzeczy, których

nie da się opisać: masakra w lesie katyńskim, Holokaust, powstanie w getcie i Powstanie Warszawskie, zniszczenie tej pięknej stolicy...Polska żyje, Polska kwitnie i Polska tryumfuje. Wbrew wszelkim próbom zmiany Was, ucisku albo zniszczenia was przetrwaliście i zwyciężyliście, jesteście dumnym narodem....Chylimy czoła przed waszym poświęceniem i klniemy się, że zawsze będziemy pamiętać o waszej walce o Polskę i o wolność.... Możemy mieć największe gospodarki i najbardziej śmiertelność broń na ziemi, natomiast jeżeli nie będziemy mieli silnej rodziny, silnych wartości – wtedy będziemy słabi i nie przetrwamy. Jeżeli ktokolwiek zapomni o wadze tych rzeczy, niech przybędzie do jednego kraju, który nigdy o tym nie zapomniał: niech przybędzie do Polski.” Bardzo oczekiwana była wypowiedź, w której potwierdził respektowanie fundamentalnego art. 5 Paktu NATO: „**Stajemy ramię w ramię, broniąc artykułu 5. dla wspólnego zobowiązania obrony kolektywnej.**”

Ważnym wydarzeniem był także udział prezydenta Trumpa w obradach szczytu Trójmorza. Nazdjęciu przywódcy państw trójmorza. Obradom przewodniczyli: [prezydent Chorwacji Kolinda Grabar-Kitarović](#) i prezydent Polski Andrzej Duda.

10 lipca. Komisja weryfikacyjna uchwaliła decyzję reprivatyzacyjną w sprawie nieruchomości na ul. Twardej 8 i 10 w Warszawie. Tylko jeden członek Komisji sprzeciwił się tej decyzji. Decyzja została podjęta z rygiorem natychmiastowej wykonalności. Oświata odzyskała budynki szkolne.

Rozwijają się dochodzenia w sprawie afery podkarpackiej. Są dalsze zatrzymania.

Mosul zostaje wyzwolony.

11 lipca. Narodowy Dzień Pamięci Ofiar na Wołyniu. 74 lat temu w bestialski sposób zamordowano 100 tysięcy Polaków, za to, że byli Polakami. Ten Dzień Pamięci został uchwalony przez Parlament w ubiegłym roku.

15 lipca. Sejm przyjął ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa i ustroju sądów powszechnych. Opozycja organizuje protesty pod Sejmem. Petru skierował list do Unii Europejskiej z prośbą o interwencję. W Egipskim kurorcie, w Hurgadzie, sympatyk państwa islamskiego nożem zamordował dwie turystki niemieckie..

17 lipca. KOD organizuje demonstrację pod Sejmem. Protest skierowany jest przeciwko reformie sądownictwa. Przemawiali: Petru, Michnik, Celiński, Balcerowicz, Frasyński.

20 lipca. Ustawa o Sądzie Najwyższym została przyjęta przez Sejm.

26. lipca. F. Timermans, pierwszy wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej, oczekuje od władz Polski rozwiązania w ciągu miesiąca wszelkich problemów związanych z reformą sądownictwa. Zapowiedział też, że jeżeli choć jeden sędzia zostanie przeniesiony w stan spoczynku, to Unia Europejska rozpocznie postępowanie w sprawie uruchomienia art. 7 Traktatu UE. (Szereg rozwiązań przyjętych w nowych ustawach o sądownictwie jest wzorowanych na rozwiązaniach stosowanych w krajach zachodnioeuropejskich. Jednak niektórzy politycy europejscy w swoich wypowiedziach wskazują, że Polska nie może stosować takich samych norm jak np. w Niemczech, ponieważ jest krajem na innym poziomie rozwoju.)

W miejscowości Świnna Poręba zakończono budowę zbiornika wodnego i zapory. Budowę rozpoczęto w 1986 roku. Dopiero intensywne prace podjęte w 2016 roku pozwoliły na sfinalizowanie inwestycji. Powstało sztuczne jezioro o powierzchni do 1035 hektarów. Spełni rolę przeciwpowodziową. Będzie także służyło celom komunalnym i przemysłowym województwa śląskiego.

27 lipca. Prezydent RP zawetuje dwie ustawy reformujące sądownictwo: ustawę o Krajowej Radzie Sądownictwa i o Sądzie Najwyższym. Ustawę o Ustroju Sądów Powszechnych zostanie podpisana. Jarosław Kaczyński powiedział, że zawetowanie ustaw jest poważnym błędem, gdyż opóźni wprowadzanie ważnych reform.

Komisja Sejmowa badająca reprivatyzację unieważniła reprivatyzację działki przy ul. Chmielnej 7. (Działka położona jest na Pl. Defilad, tuż obok Pałacu Kultury i Nauki. Roszczenia jednego z żyjących spadkobierców zostały zaspokojone już w roku 1950. Pomimo takiego stanu faktycznego Ratusz oddał działkę w 2012 roku w ręce prywatne. Po zmianie planu zagospodarowania pozwalającego na wybudowanie wieżowca, wartość działki wzrosła do 160 ml zł.)

Korea Północna przeprowadziła udaną próbę wystrzelenia rakiety dalekiego zasięgu.

28 lipca. Komisja Europejska wszczyna postępowanie przeciwko Polsce z powodu opublikowania ustawy o sądach powszechnych, naruszającą praworządność UE. Żąda wycofania tej ustawy. Pierwszym powodem jest nierówne traktowanie kobiet i mężczyzn, gdyż ustawa przewiduje różny wiek przejścia na emeryturę oraz zagrożenie dla niezawisłości sądów.

NSZZ odniosła się do tego zarzutu postawionego przez KE. Cytujemy za <http://www.solidarnosc.org.pl>. Jest reakcja Solidarności po słowach wiceprzewodniczącego Komisji Europejskiej Fransa Timmermansa kwestionujących różnicowanie wieku emerytalnego w Polsce. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wysłała pismo do szefa KE Jeana-ClaudeJunckera. Na str. **Xx** zamieszczamy pismo przewodniczącego NSZZ „Solidarność” Piotra Dudy do przewodniczącego Komisji Europejskiej Jeana-ClaudeJunckera.

1 sierpnia. W Warszawie, a także w wielu innych miastach uroczystość obchodzona jest 73 rocznica Powstania Warszawskiego.

Prokuratura przesłuchała D. Tuska w sprawie katastrofy smoleńskiej, a w szczególności w sprawie zaniechania ekshumacji zwłok ofiar katastrofy.

6 sierpnia. Kolejny odcinek serialu „nagania kelnerów”. Tym razem jest to rozmowa byłego ministra spraw zagranicznych Radosława Sikorskiego z Jackiem Krawcem, byłym prezesem PKN Orlen. Między innymi omawiano sprzedaż Rosjanom części akcji rafinerii w Możejkach (Rosjanie zainteresowani są przejęciem większościowego pakietu akcji.)

7 sierpnia. Mistrzostwa Świata w lekkoatletyce, w Londynie. W rzucie młotem kobiety polskie zawodniczki zdobyły dwa medale. Anita Włodarczyk – złoty i Malwina Kopron – brązowy. Światowa dominacja Anity trwa od lat. Jej osiągnięcia są poza zasięgiem innych zawodniczek.

8 sierpnia. Kolejne medale zdobywają Polacy, srebrne, Piotr Lisek w skoku o tyczce i Adam Kszczot w biegu na 800 m.

9 sierpnia. Na przedmieściu Paryża, w Levallois-Perret, zamachowiec samochodem wjechał w żołnierzy wychodzących z jednostki na patrol. Zranionych zostało kilku żołnierzy, w tym dwóch jest ciężko rannych.

11 sierpnia. Ponowny sukces Polaków, w rzucie młotem mężczyzn: Paweł Fajdek – złoty, Wojciech Nowicki – brązowy.

12 sierpnia. W nocy z piątku na sobotę przez Polskę przeszedł bardzo silny front burzowy, od Górnego Śląska, przez łódzkie, poznańskie, Kujawy do Pomorza. Największe zniszczenia dotknęły okolice Borów Tucholskich. Zostało powalonych kilkadziesiąt tysięcy hektarów lasów. Poza stratami materialnymi, huragan spowodował śmierć sześciu osób, w tym dwóch dziewczynek. Dziewczynki były uczestniczkami obozu harcerskiego biwakującego w lasach chojnickich.

Na zakończenie mistrzostw świata Kamila Lićwinko zdobywa brązowy medal w skoku wzwyż i także brązowy, sztafeta kobiet na dystansie 4x400 m (Iga Baumgart, Małgorzata Hołub, Justyna Święty, Aleksandra Gaworska).

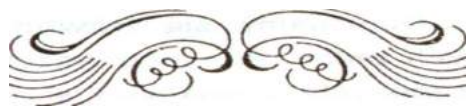
15 sierpnia. Święto Wniebowzięcia Najświętszej Mari Panny, zwanego też Świętem Matki Boskiej Zielnej. W tym dniu obchodzone jest także Święto Wojska Polskiego. W Warszawie odbyła się defilada wojskowa. Zaprezentowano współczesne wozy bojowe, samochody opancerzone i czołgi. Uroczystości państwowe rozpoczęły się wczoraj. Na placu, przed grobem Nieznanego Żołnierza odbyło się uroczyste nadanie stopni oficerskich.

Do Częstochowy, na uroczystości maryjne, dotarli pielgrzymi z całej Polski. Najdłuższą trasę pokonała pielgrzymka kaszubska, z Helu. Ponad 600 km.

16 sierpnia. W Barcelonie zamach terrorystyczny. Na centralnej ulicy, licznie odwiedzanej przez turystów zagranicznych terroryści samochodem taranują przechodniów. Ginie 14 osób. Ponad 130 osób jest rannych. Wśród ofiar jest wielu obywateli z różnych krajów. Tym razem ta tragedia nie dotknęła obywateli polskich. W tym samym dniu zamach w nadmorskiej katalońskiej miejscowości. Do zamachów przyznaje się państwo islamskie.

17 sierpnia. Media przekazują informację, że prawie na drugim końcu Europy, w fińskiej miejscowości Turku napastnik nożem zabił dwie osoby i ranił kilka osób.

Przegląd wydarzeń sporządzili:
Elżbieta Smorczevska, Janusz Sobieszkański

Wiadomości KSN Biuletyn Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Redaguje zespół: Wojciech Pillich, Janusz Sobieszkański, Krzysztof Weiss.

Redaktor naczelny: Janusz Sobieszkański,

opracowanie językowe: Jerzy Jackl, opracowanie techniczne: Elżbieta Smorczevska.

Adres redakcji: Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”, ul. Waryńskiego 12, 00-631 WARSZAWA

Nr konta: Sekretariat Nauki i Oświaty, KSN NSZZ „Solidarność”

92 1020 1068 0000 1102 0000 2733

tel/fax (0-22) 825 73 63, tel.(0-22) 234 98 78, kom. 0 603 123 438

e-mail: KSN@interia.pl ; krajowasekcjanauki@gmail.com ; <http://www.solidarnosc.org.pl/ksn> ; „Wiadomości KSN” są dostępne na stronie internetowej KSN On line pod adresem: <http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>